

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

στο σχέδιο νόμου «Προσαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας στις οδηγίες 2007/64/EK, 2007/44/EK και 2010/16/ΕΕ που αφορούν τις υπηρεσίες πληρωμών στην εσωτερική αγορά, την προληπτική αξιολόγηση προτάσεων απόκτησης συμμετοχής σε επιχειρήσεις του χρηματοπιστωτικού τομέα και άλλες διατάξεις»

Προς τη Βουλή των Ελλήνων

Α. Γενική παρουσίαση του σχεδίου νόμου

Το σχέδιο νόμου που προτείνεται για ψήφιση στην Εθνική Αντιπροσωπεία είναι η προσαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας σε τρεις οδηγίες, που αφορούν το χρηματοπιστωτικό τομέα και προσαρμόζουν διατάξεις της εθνικής νομοθεσίας στα νέα χρηματοπιστωτικά δεδομένα.

1. Με το πρώτο μέρος του προτεινόμενου σχεδίου νόμου σκοπεύεται η εναρμόνιση του ελληνικού δικαίου με τις διατάξεις της Οδηγίας 2007/64/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 13ης Νοεμβρίου 2007 «για τις υπηρεσίες πληρωμών στην εσωτερική αγορά, την τροποποίηση των Οδηγιών 97/7/EK, 2002/65/EK, 2005/60/EK και 2006/48/EK και την κατάργηση της Οδηγίας 97/5/EK» (ΕΕ L 319).

Θεμελιώδη πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αποτελεί η ουσιαστική εγκαθίδρυση της εσωτερικής αγοράς, δηλαδή ενός χώρου χωρίς εσωτερικά σύνορα, μέσα στον οποίο εξασφαλίζεται η ελεύθερη κυκλοφορία εμπορευμάτων, προσώπων, υπηρεσιών και κεφαλαίων. Για την επίτευξη του στόχου αυτού απαιτείται η ορθή και ενιαία λειτουργία της αγοράς των υπηρεσιών πληρωμών. Στην κατεύθυνση αυτή είναι απαραίτητη και η άρση των εμποδίων που δημιουργούνται λόγω των πολύ διαφορετικών νομοθετικών ρυθμίσεων των κρατών - μελών.

Στον τομέα των πληρωμών, η Ευρωπαϊκή Ένωση είχε εκδώσει σημαντικές νομοθετικές πράξεις πριν από την Οδηγία 2007/64/EK. Σημαντική νομοθετική πράξη αποτέλεσε και ο Κανονισμός (ΕΚ) 2560/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 2001, σχετικά με τις διασυνοριακές πληρωμές σε ευρώ, ο οποίος τροποποιήθηκε και αντικαταστάθηκε από τον Κανονισμό (ΕΚ) 924/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 16ης Σεπτεμβρίου 2009 «σχετικά με τις διασυνοριακές πληρωμές στην Κοινότητα και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) 2560/2001».

Επίσης, έχουν εκδοθεί μέχρι σήμερα οι πιο κάτω πράξεις που συμπεριλήφθηκαν στην υπό ενσωμάτωση Οδηγία 2007/64/EK και συγκεκριμένα:

1. Η Οδηγία 97/5/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 27ης Ιανουαρίου 1997 για τις διασυνοριακές μεταφορές πιστώσεων (ΕΕ L 43), η οποία ενσωματώθηκε στο ελληνικό δίκαιο με το προεδρικό διάταγμα 33/2000 (Α' 27),

2. Η σύσταση 87/598/ΕΟΚ της Επιτροπής, της 8ης Δεκεμβρίου 1987 για ευρωπαϊκό κώδικα δεοντολογίας σε θέματα ηλεκτρονικών πληρωμών (Σχέσεις μεταξύ χρηματοπιστωτικών οργανισμών, εμπόρων ή άλλων παρεχόντων υπηρεσίες και καταναλωτών) (ΕΕ L 365),

3. Η σύσταση 88/590/ΕΟΚ της Επιτροπής, της 17ης Νοεμβρίου 1988 που αφορά τα συστήματα πληρωμών και ιδίως τις σχέσεις μεταξύ κατόχου και εκδότη κάρτας (ΕΕ L 317),

4. Η σύσταση 97/489/EK της Επιτροπής της 30ής Ιουλίου 1997 σχετικά με τις συναλλαγές που γίνονται με μέσα ηλεκτρονικής πληρωμής και ιδίως όσον αφορά τις σχέσεις μεταξύ του εκδότη και του κατόχου (ΕΕ L 208), η οποία ενσωματώθηκε στο ελληνικό δίκαιο με την κοινή Υπουργική Απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας, Ανάπτυξης και Δικαιοσύνης Ζ1.178/13.2.2001 (ΦΕΚ 255 Β').

Οι ανωτέρω πράξεις, αφού ολοκλήρωσαν μια πρώτη παρέμβαση του κοινοτικού νομοθέτη στον τομέα των πληρωμών, θεωρήθηκαν ατελείς και ανεπαρκείς και, συνεπώς, η θεσμοθέτηση ενός σύγχρονου νομοθετικού πλαισίου αποτελεί αναγκαία προϋπόθεση για τη δημιουργία ενός ενιαίου πλαισίου στον τομέα των υπηρεσιών πληρωμών και της άρσης της σύγχυσης και της ανασφάλειας δικαίου που είχε δημιουργηθεί από την συνύπαρξη διαφορετικών εθνικών διατάξεων.

Η εναρμόνιση στον τομέα των πληρωμών στα εθνικά νομικά συστήματα επιτυγχάνεται με τρεις τρόπους: α) με την υπό ενσωμάτωση Οδηγία 2007/64/EK, η οποία περιλαμβάνει ρήτρα πλήρους εναρμόνισης, β) με τον Κανονισμό (ΕΚ) 924/2009 και γ) συμπληρωματικά, με την αυτορρυθμιση του χρηματοπιστωτικού τομέα στον τομέα των πληρωμών με την ενοποίηση υποδομών και προϊόντων πληρωμών εντός του Ενιαίου Οικονομικού Χώρου (Ε.Ο.Χ.) με προτεραιότητα στα κράτη - μέλη της ευρωζώνης, γνωστής ως πρωτοβουλία για έναν ενιαίο χώρο πληρωμών σε ευρώ (Single Euro Payment Area - SEPA).

Σε κάθε περίπτωση πρέπει πάντως να διευκρινιστεί, ότι οι διατάξεις της Οδηγίας και του προτεινόμενου νομοσχεδίου εφαρμόζονται είτε οι υπηρεσίες πληρωμών είναι συμβατές με το πλαίσιο του ενιαίου χώρου πληρωμών σε ευρώ (SEPA), είτε όχι.

Περαιτέρω, μεταξύ των κυριότερων στόχων της υπό ενσωμάτωση Οδηγίας 2007/64/EK και του σχεδίου νόμου είναι η ενίσχυση του ανταγωνισμού, η μεγαλύτερη διαφάνεια και η αυξημένη υποχρέωση ενημέρωσης στην αγορά υπηρεσιών πληρωμών προς όφελος των χρηστών των υπηρεσιών πληρωμών, καθώς και η ενίσχυση των δικαιωμάτων των καταναλωτών.

Η ενίσχυση του ανταγωνισμού επιτυγχάνεται με τον καθορισμό και την αποσαφήνιση των φορέων που παρέχουν υπηρεσίες πληρωμών και με τη ρύθμιση της πρόσβασης των φορέων αυτών στα συστήματα πληρωμών.

Με το νόμο αυτό θεσμοθετούνται τα «ιδρύματα πληρωμών», τα οποία επιτρέπεται να παρέχουν υπηρεσίες πληρωμών χωρίς όμως να καθίστανται πιστωτικά ιδρύματα. Τα τελευταία είναι τα μόνα που μπορούν κατ' αποκλειστικότητα να δέχονται καταθέσεις.

Η Οδηγία και, κατ' ακολουθία, το σχέδιο νόμου εξαιρεί από το πεδίο εφαρμογής του τις πληρωμές με αξιόγραφο, προωθώντας σαφώς τις «ηλεκτρονικές» πληρωμές και ρυθμίζει αποκλειστικά τις ενδιάμεσες υπηρεσίες πληρωμών, τις περιπτώσεις δηλαδή όπου μεταξύ πληρωτή και δικαιούχου παρεμβάλλεται πάροχος υπηρεσιών πληρωμών.

Με δεδομένο ότι τόσο στην Ελλάδα όσο και στα κράτη - μέλη λειτουργούν αξιόπιστα συστήματα πληρωμών αλλά οι «ηλεκτρονικές» πληρωμές δεν έχουν ακόμη αναπτυχθεί, εφόσον επιτευχθούν οι ανωτέρω στόχοι της Οδηγίας, δηλαδή της ενίσχυσης του ανταγωνισμού, της διαφάνειας και των δικαιωμάτων των χρηστών, δημιουργείται η προσδοκία ότι θα υπάρξει σημαντική αύξηση της χρήσης των υπηρεσιών πληρωμών.

II. Αντικείμενο του δεύτερου μέρους του σχεδίου νόμου είναι η ενσωμάτωση της οδηγίας 2007/44/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 5ης Σεπτεμβρίου 2007 «για την τροποποίηση της οδηγίας 92/49/ΕΟΚ του Συμβουλίου και των οδηγιών 2002/83/ΕΚ, 2004/39/ΕΚ, 2005/68/ΕΚ και 2006/48/ΕΚ σχετικά με τους διαδικαστικούς κανόνες και τα κριτήρια αξιολόγησης για την προληπτική αξιολόγηση της απόκτησης και της αύξησης συμμετοχών στο μετοχικό κεφάλαιο εταιριών του χρηματοπιστωτικού τομέα» (ΕΕ L 247 της 21.9.2007) στην ελληνική νομοθεσία, κατά το μέρος που δεν έχει ήδη πραγματοποιηθεί (άρθρα 1-2, 4-9 της Οδηγίας). Επίσης, ενσωματώνεται η οδηγία 2010/16/ΕΕ της Επιτροπής της 9ης Μαρτίου 2010 «για την τροποποίηση της οδηγίας 2006/48/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά την εξαίρεση ενός συγκεκριμένου ιδρύματος από το πεδίο εφαρμογής» (ΕΕ L 60) και, παράλληλα, επιδιώκεται η τροποποίηση ορισμένων άλλων διατάξεων της τραπεζικής νομοθεσίας.

Η Οδηγία 2007/44/ΕΚ καθορίζει την εν γένει διαδικασία που ακολουθείται όταν ένας υποψήφιος αγοραστής σκοπεύει να αποκτήσει ή να εκχωρήσει σημαντικά ποσοστά σε πιστωτικό ίδρυμα, ασφαλιστική επιχείρηση, αντασφαλιστική επιχείρηση, εταιρία παροχής επενδυτικών υπηρεσιών (Ε.Π.Ε.Υ.) και εταιρίες διαχείρισης αμοιβαίων κεφαλαίων (Α.Ε.Δ.Α.Κ.). Πρέπει να σημειωθεί ότι με τα άρθρα 2 παρ. 20 και 16 παρ. 3-4 του ν. 3606/2007 (ΦΕΚ 178 Α'), καθώς και με την απόφαση της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς 3/452/1.11.2007 (Β' 2138) έχει ήδη ενσωματωθεί στη νομοθεσία μας το τμήμα της Οδηγίας (άρθρο 3) που αφορά τις αρμοδιότητες της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς.

Η Οδηγία αυτή εξειδικεύει περαιτέρω παλαιότερες διατάξεις, επιδιώκοντας να θεσπίσει ενιαίες και λεπτομερείς διαδικασίες για την αντιμετώπιση των σχετικών θεμάτων.

Προβλέπεται η υποχρέωση ενημέρωσης της αρμόδιας αρχής από τον υποψήφιο αγοραστή που επιθυμεί να αποκτήσει συμμετοχή ή να αυξήσει υφιστάμενη συμμετοχή του πάνω από τα καθοριζόμενα με το παρόν σχέδιο νόμου όρια σε ένα από τα προαναφερθέντα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα.

Η Τράπεζα της Ελλάδος, ως εποπτική αρχή των πιστωτικών ιδρυμάτων και η Επιτροπή Εποπτείας Ιδιωτικής Ασφάλισης, ως εποπτική αρχή των ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών επιχειρήσεων, προβαίνουν σε αξιολόγηση της προτεινόμενης συμμετοχής εντός προθεσμίας εξήντα (60) εργασίμων ημερών, η οποία μπορεί να παραταθεί για ορισμένους λόγους.

Σημειώνεται, ότι θεσπίζεται υποχρέωση γνωστοποίησης προς την αρμόδια αρχή της πρόθεσης των μετόχων που έχουν αποφασίσει να πωλήσουν τη συμμετοχή τους ή ποσοστό επί αυτής, έτσι ώστε να κατέλθουν κάτω από τα προαναφερθέντα όρια. Είναι αυτονόητο, βέβαια, ότι στην περίπτωση αυτή δεν υπάρχει διαδικασία αξιολόγησης.

Ο κύριος σκοπός αυτής της αξιολόγησης είναι η εκτίμηση της αξιοπιστίας του υποψήφιου αγοραστή ως προς την επαγγελματική εντιμότητα και οικονομική ευρωστία αυτού με ιδιαίτερη έμφαση στις επιπτώσεις της πιθανής συμμετοχής του σε διοικητικά ή εκτελεστικά όργανα του ιδρύματος ή της επιχείρησης. Οι διαδικασίες αυτές είναι συμπληρωματικές με αυτές που προβλέπονται από άλλες διατάξεις της εθνικής και κοινοτικής νομοθεσίας και

αφορούν την απαίτηση τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου και ορισμένα διευθυντικά στελέχη να είναι ικανά και κατάλληλα (fit and proper) πρόσωπα.

Ενισχύεται, επίσης, η συνεργασία μεταξύ των ελληνικών αρμοδίων αρχών (Τράπεζα της Ελλάδος, Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς και Επιτροπή Εποπτείας Ιδιωτικής Ασφάλισης), καθώς και μεταξύ κάθε μίας εξ αυτών με εποπτικές αρχές των άλλων κρατών - μελών. Η συνεργασία αυτή, σκοπεύει κυρίως στην ανταλλαγή πληροφοριών που αφορούν υποψήφιους αγοραστές υπό την έννοια του παρόντος σχεδίου νόμου, ιδίως όσον αφορά τη φερεγγυότητα, την εντιμότητα, το οικονομικό μέγεθος και την προηγούμενη επιχειρηματική τους συμπεριφορά. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν την καταλληλότητα του υποψήφιου αγοραστή, ιδίως όταν επιδιώκει να αποκτήσει υψηλό ποσοστό που θα του επιτρέψει να ασκήσει σημαντική επιρροή στη διοίκηση της σχετικής εταιρίας, χωρίς όμως να επιβάλλει άλλους περιορισμούς, μη προβλεπόμενους από την κοινοτική νομοθεσία, έτσι ώστε να μην παραβιάζεται η γενική αρχή της ελεύθερης κίνησης κεφαλαίων.

Ένας άλλος σημαντικός στόχος της Οδηγίας είναι η ενίσχυση της διαφάνειας σε κοινοτικό επίπεδο, η καλύτερη ενημέρωση του κοινού, η ενίσχυση της αξιοπιστίας των εταιριών του χρηματοπιστωτικού τομέα με την εκτίμηση της καταλληλότητας των σημαντικών μετόχων των εταιριών αυτών και η εξασφάλιση του ελεύθερου ανταγωνισμού στις αγορές κεφαλαίου.

Περιλαμβάνονται, επίσης, στο παρόν σχέδιο νόμου συναφείς προς το ανωτέρω θέμα τροποποιήσεις της τραπεζικής νομοθεσίας.

III. Στο Τρίτο μέρος περιέχονται διατάξεις που τροποποιούν περαιτέρω το ν. 3601/2007, το ν.δ. 400/1970 και θέματα των Υπουργείων Οικονομικών και Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας.

B. Επί των άρθρων του σχεδίου νόμου

ΠΡΩΤΟ ΜΕΡΟΣ

ΤΙΤΛΟΣ Ι

Σκοπός, Αντικείμενο, Πεδίο Εφαρμογής και Ορισμοί
(Άρθρα 1 έως 4)

Άρθρο 1

Το άρθρο αυτό αναφέρεται αφ' ενός στο σκοπό του νόμου, αφ' ετέρου δε προσδιορίζει τις κατηγορίες των φορέων που μπορούν να παρέχουν υπηρεσίες πληρωμών.

Ειδικότερα, η παράγραφος αυτή ορίζει ότι στο πεδίο εφαρμογής του νόμου εμπίπτουν τα πιστωτικά ιδρύματα κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 1, στοιχείο α' του ν. 3601/2007, αλλά και το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων, το οποίο εξαιρείται από την εφαρμογή του ν. 3601/2007.

Στο πεδίο εφαρμογής του νόμου περιλήφθησαν και τα υποκαταστήματα πιστωτικών ιδρυμάτων με καταστατική έδρα εκτός Ελλάδος, τα οποία λειτουργούν στην Ελλάδα, εφόσον η άδεια λειτουργίας τους περιλαμβάνει και την παροχή υπηρεσιών πληρωμών. Εδώ περιλαμβάνονται και τα υποκαταστήματα των πιστωτικών ιδρυμάτων με έδρα στην Ευρωπαϊκή Ένωση που έχουν κοινοτικό

«διαβατήριο» και τούτο διότι ο νόμος αυτός περιλαμβάνει σημαντικό αριθμό διατάξεων για την προστασία του καταναλωτή και σύμφωνα με την αρχή του γενικού συμφέροντος δικαιολογείται η εφαρμογή του δικαίου του κράτους - μέλους υποδοχής και, εν προκειμένω, του ελληνικού δικαίου.

Επίσης, στο πεδίο εφαρμογής του νόμου εμπίπτουν τα ιδρύματα ηλεκτρονικού χρήματος κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 1, στοιχείο β' του ν. 3601/2007 και τα Ελληνικά Ταχυδρομεία στο βαθμό που σύμφωνα με την ελληνική νομοθεσία δύνανται να παρέχουν και υπηρεσίες πληρωμών.

Στο πεδίο εφαρμογής του νόμου εμπίπτουν τα ιδρύματα πληρωμών, όπως ορίζονται για πρώτη φορά με το άρθρο 4, τα οποία αποτελούν ένα νέο είδος χρηματοδοτικού ιδρύματος, κατά την έννοια της περίπτωσης 11 του άρθρου 2 του ν.3601/2007.

Επιπροσθέτως, στο πεδίο εφαρμογής του νόμου εμπίπτουν η Τράπεζα της Ελλάδος, όταν δεν ενεργεί ως Νομισματική ή Δημόσια Αρχή, καθώς επίσης και το Δημόσιο και οι Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης πρώτου και δεύτερου βαθμού, όταν δεν ενεργούν ως Δημόσιες Αρχές. Επίσης, εμπίπτουν η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, οι λοιπές εθνικές κεντρικές τράπεζες, τα κράτη - μέλη ή οι περιφερειακές ή οι τοπικές αρχές τους, όταν παρέχουν υπηρεσίες πληρωμών χωρίς να ενεργούν ως Νομισματικές ή Δημόσιες Αρχές, και με την αυτονόητη παράμετρο ότι η Ελλάδα λειτουργεί ως κράτος - μέλος υποδοχής. Συνεπώς, για να υπαχθούν το Δημόσιο, οι ΟΤΑ, η Τράπεζα της Ελλάδος, οι εθνικές κεντρικές τράπεζες και τα λοιπά κράτη - μέλη στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος νόμου, πρέπει να ενεργούν με την ιδιότητα του *fiscus* και όχι του *imperium*.

Άρθρο 2

Με το άρθρο αυτό ενσωματώνεται το άρθρο 2 της οδηγίας 2007/64 και καθορίζεται το πεδίο εφαρμογής του νόμου.

Ειδικότερα, προβλέπεται ότι οι διατάξεις των κεφαλαίων III και IV του νόμου αυτού δεν εφαρμόζονται μόνο για συναλλαγές πληρωμής σε ευρώ, αλλά και σε νομίσματα κρατών - μελών εκτός ζώνης του ευρώ, καθώς και στα νομίσματα άλλων κρατών - μελών του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου (ΕΟΧ), εφόσον ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή και ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου ή ο μοναδικός πάροχος υπηρεσιών πληρωμών για την συναλλαγή πληρωμής, είναι εγκατεστημένοι στην Ελλάδα ή σε άλλο κράτος - μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή του ΕΟΧ και βέβαια η Ελλάδα είναι κράτος - μέλος καταγωγής ή υποδοχής.

Άρθρο 3

Με το άρθρο αυτό ενσωματώνεται το άρθρο 3 της οδηγίας 2007/64 και απαριθμούνται οι δραστηριότητες που εξαιρούνται από το πεδίο εφαρμογής του παρόντος νόμου.

Ειδικότερα, καθορίζεται ότι δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του νόμου δραστηριότητες όπως οι συναλλαγές πληρωμής, στις οποίες δεν μεσολαβεί πάροχος υπηρεσιών πληρωμών, η απευθείας καταβολή μετρητών από τον πληρωτή στον δικαιούχο, οι πληρωμές δια εμπορικού αντιπροσώπου και οι έρανοι.

Εξαιρούνται, επίσης, οι πληρωμές που βασίζονται σε αξιόγραφα όπως οι επιταγές, οι συναλλαγματικές, τα γραμμάτια εις διαταγήν, τα έντυπα παραστατικά χρηματικής αξίας (*vouchers*), καθώς και παρεμφερή δικαιόγραφα, στα οποία θα πρέπει να θεωρήσουμε ότι εντάσσονται τα αναφερόμενα στο άρθρο 76 του ν.δ. 17.7/13.8/1923 και, τέλος, οι ταξιδιωτικές και ταχυδρομικές επιταγές.

Εξαιρούνται από το πεδίο εφαρμογής του νόμου οι συναλλαγές πληρωμής που πραγματοποιούνται στο πλαίσιο συστήματος διακανονισμού πληρωμών ή τίτλων, αφ' ενός με φορείς διακανονισμού, κεντρικών αντισυμβαλλομένων, γραφείων εκκαθάρισης, κεντρικών τραπεζών και λοιπών συμμετεχόντων και αφ' ετέρου με παρόχους υπηρεσιών πληρωμής.

Επίσης, οι πληρωμές που συνδέονται με την παροχή υπηρεσιών διαχείρισης κινητών αξιών, όπως η διανομή μερίσματος, και οι οποίες διενεργούνται από κάθε φορέα που έχει το δικαίωμα παροχής υπηρεσιών θεματοφυλακής χρηματοπιστωτικών μέσων.

Μία ακόμη κατηγορία εξαιρέσεων αφορά κατά κύριο λόγο τις πληρωμές που γίνονται συνήθως μέσω κινητών τηλεφώνων και οι αγοραζόμενες υπηρεσίες παρέχονται μέσω του κινητού τηλεφώνου και χρησιμοποιούνται από αυτό, η δε εταιρεία κινητής τηλεφωνίας παρεμπιπτόντως διαμεσολαβεί μεταξύ του χρήστη του αγαθού ή της υπηρεσίας και του προμηθευτή.

Εξαιρούνται οι συναλλαγές πληρωμής μεταξύ παρόχων υπηρεσιών πληρωμής και αντιπροσώπων τους για ίδιο λογαριασμό.

Ομοίως, εξαιρούνται οι συναλλαγές πληρωμής εντός του ίδιου ομίλου επιχειρήσεων.

Εξαιρούνται οι δραστηριότητες των εταιρειών ασφαλείας και φύλαξης, οι οποίες αφορούν την φυσική μεταφορά χρήματος.

Περαιτέρω, εξαιρείται η υπηρεσία «cash-back», δηλαδή η περίπτωση κατά την οποία ο πελάτης ενός εμπόρου πριν την πληρωμή των υπηρεσιών ή των αγαθών ζητεί από τον έμπορο την καταβολή μετρητών, όπου τόσο τα μετρητά, όσο και τα αγαθά ή οι υπηρεσίες θα πληρωθούν αμέσως μετά με χρέωση σε κάρτα.

Εξαιρούνται οι υπηρεσίες μετατροπής συναλλάγματος που συνίστανται σε ανταλλαγή μετρητών (*cash to cash*), χωρίς την ύπαρξη λογαριασμού πληρωμών.

Εξαιρούνται, επίσης, τεχνικές υπηρεσίες που εμπλέκονται σε υποστήριξη υπηρεσιών πληρωμής.

Περαιτέρω, εξαιρούνται μέσα πληρωμών (π.χ. κάρτες) που εκδίδονται για να χρησιμοποιούνται αποκλειστικά στις εγκαταστάσεις του εκδότη, δηλαδή σε συγκεκριμένο κατάστημα ή σε περιορισμένο δίκτυο καταστημάτων.

Τέλος, εξαιρούνται φορείς εκμετάλλευσης Αυτόματων Ταμειολογιστικών Μηχανών που συμβάλλονται μόνο με τους εκδότες καρτών και όχι με τους πελάτες τους.

Άρθρο 4

Με το άρθρο αυτό ενσωματώνεται το άρθρο 4 και το Παράρτημα της οδηγίας 2007/64 και δίνονται οι ορισμοί των εννοιών του παρόντος νόμου.

Με τις παραγράφους 1 και 2 ορίζονται το κράτος μέλος καταγωγής και υποδοχής αντίστοιχα.

Στην παράγραφο 3 ενσωματώνεται το παράρτημα της Οδηγίας για τις υπηρεσίες πληρωμών. Στην παράγραφο αυτή αλλά και πιο κάτω στην παράγραφο 5 επιλέχθηκε ο

όρος «τοποθέτηση» μετρητών σε λογαριασμό πληρωμών κατ' ορθή απόδοση του αγγλικού όρου «to be placed» και όχι «κατάθεση» όπως εσφαλμένα αποδόθηκε στην ελληνική μετάφραση της Οδηγίας για τον ακόλουθο λόγο: με τις διατάξεις της Οδηγίας και του νόμου αυτού οι φορείς παροχής υπηρεσιών πληρωμής μπορούν να τηρούν λογαριασμούς πληρωμών εξακολουθούν όμως, πλην των πιστωτικών ιδρυμάτων, να μην μπορούν να δέχονται καταθέσεις. Κατά συνέπεια, η τοποθέτηση χρημάτων σε λογαριασμό πληρωμών που δεν τηρείται σε πιστωτικό ίδρυμα δεν συνιστά κατάθεση αλλά τοποθέτηση, καθώς η κατάθεση εξακολουθεί να αποτελεί αποκλειστικό προνόμιο των πιστωτικών ιδρυμάτων.

Με την παράγραφο 5 θεσμοθετείται η αρχή της ανεξαρτησίας της συναλλαγής πληρωμής αυτού του νόμου, αφού ορίζεται ως η πράξη που διενεργείται από τον πληρωτή ή τον δικαιούχο και συνίσταται στη διάθεση, μεταβίβαση ή ανάληψη χρηματικών ποσών, ανεξάρτητα από τις οποιεσδήποτε υποκείμενες ενοχικές σχέσεις μεταξύ πληρωτή και δικαιούχου. Δηλαδή, η συναλλαγή πληρωμής προϋποθέτει την ύπαρξη άλλης έννομης σχέσης μεταξύ πληρωτή και δικαιούχου με την οποία συναρτάται άμεσα, αλλά ο παρών νόμος την ρυθμίζει αυτόνομα. Ήτοι, οι συναλλαγές πληρωμής για τον φορέα πληρωμής συνιστούν διαμεσολαβητικές εργασίες.

Στην παράγραφο 10 δίνεται ο ορισμός του χρήστη υπηρεσιών πληρωμών, στον οποίο εμπεριέχονται τόσο τα φυσικά, όσο και τα νομικά πρόσωπα.

Στην επόμενη παράγραφο 11 στον ορισμό του καταναλωτή εντάσσονται μόνο τα φυσικά πρόσωπα, τα οποία ενεργούν για σκοπούς εκτός της επαγγελματικής, επιχειρηματικής ή εμπορικής τους δραστηριότητας. Ο ορισμός αυτός του καταναλωτή είναι ειδικός και κατισχύει του ορισμού της αντίστοιχης διάταξης του ν. 2251/1994 (ΦΕΚ 191 Α') περί προστασίας καταναλωτή, που περιλαμβάνει και τα νομικά πρόσωπα, καθώς πρόκειται για διάταξη ειδικότερου νόμου που ενσωματώνει τον ορισμό της Οδηγίας 2007/64/ΕΚ, η οποία αποτελεί οδηγία μέγιστης εναρμόνισης.

Στην παράγραφο 21 δίνεται ο ορισμός του μέσου ταυτοποίησης πελάτη, από τον οποίο προκύπτει, ότι πρόκειται αφενός για τον PIN (Personal Identification Number) ο οποίος όταν χρησιμοποιείται σε συνδυασμό με μέσο πληρωμών ταυτοποιεί τον πελάτη, αφετέρου δε για τον BIC (Bank Identifier Code) και τον IBAN (International Bank Account Number), οι οποίοι είναι οι διεθνώς αναγνωρισμένοι κωδικοί προσδιορισμού της τράπεζας και του τραπεζικού λογαριασμού του πελάτη.

Στην παράγραφο 24 δίνεται ο ορισμός του μέσου επικοινωνίας εξ αποστάσεως από τον οποίο προκύπτει ότι περιλαμβάνει κάθε μέσο εξ αποστάσεως κατάρτισης σύμβασης ήτοι ανταλλαγή επιστολών, εγγράφων, τηλεγραφημάτων κλπ.

ΤΙΤΛΟΣ II ΠΑΡΟΧΟΙ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΠΛΗΡΩΜΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1 Ιδρύματα πληρωμών

Τμήμα 1 - Γενικοί κανόνες

Άρθρο 5

Με το άρθρο αυτό ενσωματώνεται το άρθρο 5 της οδη-

γίας 2007/64 και αναφέρονται συνοπτικά όλα εκείνα τα στοιχεία, που πρέπει να υποβάλει ο ενδιαφερόμενος με την αίτησή του για τη χορήγηση άδειας λειτουργίας ιδρύματος πληρωμών από την αρμόδια αρχή. Τα στοιχεία αυτά δύναται να εξειδικευθούν περαιτέρω με κανονιστικές πράξεις της αρμόδιας αρχής ή με αναλογική εφαρμογή των αντίστοιχων πράξεων που ισχύουν για τα πιστωτικά ιδρύματα.

Άρθρο 6

Με το άρθρο αυτό ενσωματώνεται το άρθρο 6 της οδηγίας 2007/64 και ρυθμίζεται το ελάχιστο αρχικό κεφάλαιο που οφείλουν να διαθέτουν τα ιδρύματα πληρωμών κατά την έκδοση άδειας λειτουργίας τους, το ύψος του οποίου κυμαίνεται από 20.000 ευρώ έως 120.000 ευρώ ανάλογα με τις υπηρεσίες πληρωμών που θα παρέχουν.

Άρθρο 7

Με το άρθρο αυτό ενσωματώνεται το άρθρο 7 της οδηγίας 2007/64 και ρυθμίζονται τα θέματα που αφορούν τα «ίδια κεφάλαια» των ιδρυμάτων πληρωμών. Η πρώτη παράγραφος παραπέμπει για τον ορισμό των ιδίων κεφαλαίων στον αντίστοιχο ορισμό της Πράξης του Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος 2587/20.8.2007 «Ορισμός των ιδίων κεφαλαίων των πιστωτικών ιδρυμάτων που έχουν την έδρα τους στην Ελλάδα». Η δεύτερη παράγραφος καθιερώνει τον κανόνα του μη επιτρεπτού της πολλαπλής χρήσης στοιχείων επιλέξιμων ως ιδίων κεφαλαίων. Ενώ με την τρίτη παράγραφο και εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 31 του ν.3601/2007 για την εξαίρεση από την εποπτεία σε ατομική βάση, παρέχεται αντίστοιχα η δυνατότητα στην αρμόδια αρχή να μην επιλέξει την εφαρμογή του άρθρου 10 του νόμου αυτού.

Άρθρο 8

Με το άρθρο αυτό, με τίτλο «Υπολογισμός ιδίων κεφαλαίων», ενσωματώνεται το άρθρο 8 της οδηγίας 2007/64 και παρέχεται η δυνατότητα στα ιδρύματα πληρωμών να επιλέξουν μεταξύ τριών μεθόδων διατήρησης σε συνεχή βάση ορισμένου ύψους ιδίων κεφαλαίων. Ωστόσο, η αρμόδια αρχή δύναται να αυξομειώνει το ποσό των ιδίων κεφαλαίων κατά 20% βασιζόμενη στην αξιολόγηση των διαδικασιών διαχείρισης κινδύνων που διαθέτει το ίδρυμα πληρωμών.

Άρθρο 9

Με το άρθρο αυτό ενσωματώνεται το άρθρο 9 της οδηγίας 2007/64 και τίθενται συγκεκριμένες υποχρεώσεις διασφάλισης των χρηματικών ποσών που λαμβάνουν από τους χρήστες των υπηρεσιών πληρωμών για την εκτέλεση συναλλαγών πληρωμής είτε πρόκειται για άμεσες συναλλαγές πληρωμής είτε για μελλοντικές πληρωμές, ακόμα και αν λαμβάνονται μαζί με ποσά που θα χρησιμοποιηθούν για άλλες υπηρεσίες. Συγκεκριμένα, καθιερώνεται η αρχή του διαχωρισμού αυτών των χρηματικών ποσών από την περιουσία του ιδρύματος πληρωμών, έτσι ώστε να μην περιλαμβάνονται στην πτωχευτική του περιουσία σε περίπτωση πτώχευσης του ιδρύματος πληρωμών.

Τα ποσά αυτά θα πρέπει να κατατίθενται σε λογαρια-

σμό πιστωτικού ιδρύματος ή να επενδύονται σε ασφαλή – χαμηλού κινδύνου και αμέσως ρευστοποιήσιμα στοιχεία του ενεργητικού, τα οποία θα καθορισθούν αναλυτικά με απόφαση της Τράπεζας της Ελλάδος, άλλως θα ασφαλιζονται σε ασφαλιστική επιχείρηση ή θα καλύπτονται από εγγύηση πιστωτικού ιδρύματος.

Άρθρο 10

Με το άρθρο αυτό με τίτλο «Χορήγηση άδειας λειτουργίας», ενσωματώνεται το άρθρο 10 της οδηγίας 2007/64 και καθιερώνεται η αρχή της ειδικής αδειοδότησης των ιδρυμάτων πληρωμών από την αρμόδια αρχή και αναφέρονται αναλυτικά οι όροι και προϋποθέσεις χορήγησης άδειας λειτουργίας. Σημαντική είναι η διάταξη της παραγράφου 5, αφού δίνει την ευχέρεια στην εποπτεύουσα αρχή να απαιτεί τη σύσταση ξεχωριστού νομικού προσώπου για τη δραστηριότητα των υπηρεσιών πληρωμών, εφόσον το ίδρυμα πληρωμών ασκεί και άλλες επιχειρηματικές δραστηριότητες.

Άρθρο 11

Με το άρθρο αυτό ενσωματώνεται το άρθρο 11 της οδηγίας 2007/64 και καθιερώνεται ειδική προθεσμία τριών μηνών από την υποβολή της αίτησης για την χορήγηση άδειας λειτουργίας ιδρύματος πληρωμών μέχρι την λήψη θετικής ή αρνητικής απόφασης από την αρμόδια αρχή. Συνεπώς, μετά την πάροδο των τριών μηνών τεκμαίρεται ότι υφίσταται σιωπηρή άρνηση της αρμόδιας αρχής να χορηγήσει την άδεια λειτουργίας.

Άρθρο 12

Με το άρθρο αυτό ενσωματώνεται το άρθρο 12 της οδηγίας 2007/64 και ρυθμίζονται οι όροι και προϋποθέσεις ανάκλησης της άδειας λειτουργίας του ιδρύματος πληρωμών.

Άρθρο 13

Με το άρθρο αυτό ενσωματώνεται το άρθρο 13 της οδηγίας 2007/64 και καθιερώνεται η αρχή της ειδικής δημοσιότητας των ιδρυμάτων πληρωμών, των αντιπροσώπων και των υποκαταστημάτων τους που δικαιούνται να παρέχουν υπηρεσίες πληρωμών. Για το λόγο αυτό καταρτίζεται δημόσιο μητρώο και η δημοσιότητα διασφαλίζεται με τη θέσπιση υποχρέωσης για ηλεκτρονική πρόσβαση του από το κοινό.

Άρθρο 14

Με το άρθρο αυτό ενσωματώνεται το άρθρο 14 της οδηγίας 2007/64 και καθιερώνεται υποχρέωση των ιδρυμάτων πληρωμών να ενημερώνουν την αρμόδια αρχή για κάθε μεταβολή των στοιχείων που υπέβαλαν δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 7 του νόμου αυτού.

Άρθρο 15

Με το άρθρο αυτό ενσωματώνεται το άρθρο 15 της οδηγίας 2007/64 και καθιερώνεται η υποχρέωση της εφαρμογής των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων από τα ι-

δρύματα πληρωμών, ώστε να υπάρχει ορθή λογιστική απεικόνιση και να ελέγχονται από ορκωτούς ελεγκτές. Καθιερώνεται, επίσης, η υποχρέωση να παρέχονται χωριστές λογιστικές πληροφορίες από τα ιδρύματα πληρωμών για τις υπηρεσίες πληρωμών και για άλλες παρεχόμενες υπηρεσίες.

Άρθρο 16

Με το άρθρο αυτό ενσωματώνεται το άρθρο 16 της οδηγίας 2007/64 και ρυθμίζονται οι δραστηριότητες που δύναται να ασκούν τα ιδρύματα πληρωμών εκτός της παροχής υπηρεσιών πληρωμών. Διευκρινίζεται ότι η τήρηση λογαριασμών πληρωμής και η αποδοχή χρηματικών ποσών για την παροχή υπηρεσιών πληρωμών δεν συνιστά αποδοχή καταθέσεων ή έκδοση ηλεκτρονικού χρήματος, δραστηριότητες που αποτελούν αποκλειστικό προνόμιο των πιστωτικών ιδρυμάτων και των ιδρυμάτων ηλεκτρονικού χρήματος. Απαγορεύεται δε ρητά η αποδοχή καταθέσεων από ιδρύματα πληρωμών.

Δίνεται η δυνατότητα στα ιδρύματα πληρωμών να παρέχουν πιστώσεις στους χρήστες υπηρεσιών πληρωμών αποκλειστικά για την εκτέλεση συναλλαγής πληρωμής και με περιορισμένο χρόνο αποπληρωμής μέχρι δώδεκα μήνες.

Οι πιστώσεις απαγορεύεται να χορηγούνται από χρηματικά ποσά που έχουν ληφθεί για εκτέλεση συναλλαγών πληρωμής, ενώ τα ιδρύματα πληρωμών πρέπει να διαθέτουν επαρκή ίδια κεφάλαια για την άσκηση της δραστηριότητας χορήγησης πιστώσεων.

Τμήμα 2

Άλλες απαιτήσεις

Άρθρο 17

Με το άρθρο αυτό ενσωματώνεται το άρθρο 17 της οδηγίας 2007/64 και ρυθμίζονται οι όροι και προϋποθέσεις άσκησης δραστηριοτήτων από αντιπροσώπους, υποκαταστήματα ή επιχειρήσεις, στις οποίες έχει γίνει ανάθεση δραστηριοτήτων (outsourcing).

Άρθρο 18

Με το άρθρο 18, με τον τίτλο «Ευθύνη», ενσωματώνεται το άρθρο 18 της οδηγίας 2007/64 και καθιερώνεται, σε περίπτωση ανάθεσης δραστηριοτήτων σε τρίτους (outsourcing), η υποχρέωση των ιδρυμάτων πληρωμών να διασφαλίζουν τη συμμόρφωση προς τις διατάξεις του νόμου αυτού από τους τρίτους. Επίσης, θεσπίζει την από κοινού και εις ολόκληρον ευθύνη των ιδρυμάτων πληρωμών για πράξεις ή παραλείψεις υπαλλήλων, αντιπροσώπων και τρίτων προσώπων στα οποία αναθέτουν δραστηριότητες.

Άρθρο 19

Με το άρθρο αυτό ενσωματώνεται το άρθρο 19 της οδηγίας 2007/64 και, με την επιφύλαξη άλλων ειδικότερων διατάξεων, καθιερώνεται η υποχρέωση των ιδρυμάτων πληρωμών να τηρούν αρχεία για πέντε χρόνια για εποπτικούς σκοπούς.

Τμήμα 3
Αρμόδιες αρχές και εποπτεία

Άρθρο 20

Με το άρθρο αυτό, κατ' εφαρμογή του άρθρου 20 της οδηγίας 2007/64, ορίζεται ως αρμόδια αρχή για την εποπτεία των ιδρυμάτων πληρωμών η Τράπεζα της Ελλάδος.

Άρθρο 21

Με το άρθρο αυτό ενσωματώνεται το άρθρο 21 της οδηγίας 2007/64 και καθορίζεται το πλαίσιο της εποπτείας που ασκεί η αρμόδια αρχή.

Άρθρο 22

Με το άρθρο αυτό ενσωματώνεται το άρθρο 22 της οδηγίας 2007/64 και θεσπίζεται προστασία του επαγγελματικού απορρήτου, υπό την έννοια της υποχρέωσης των προσώπων που εργάζονται στην αρμόδια αρχή να τηρούν το επαγγελματικό απόρρητο. Για την εφαρμογή της διάταξης αυτής εφαρμόζονται αναλογικά τα άρθρα 44 έως 52 της Οδηγίας 2006/48/EK, όπως ενσωματώθηκαν στην νομοθεσία μας με το ν. 3601/2007.

Άρθρο 23

Με το άρθρο αυτό ενσωματώνεται το άρθρο 24 της οδηγίας 2007/64 και θεσμοθετείται το πλαίσιο ανταλλαγής πληροφοριών μεταξύ των εθνικών αρμοδίων αρχών των κρατών - μελών.

Άρθρο 24

Με το άρθρο αυτό, κατ' εφαρμογή του άρθρου 25 της οδηγίας 2007/64, θεσμοθετείται το πλαίσιο της άσκησης του δικαιώματος εγκατάστασης και το δικαίωμα ελεύθερης παροχής υπηρεσιών, στα κράτη - μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, των ιδρυμάτων πληρωμών που έχουν λάβει άδεια λειτουργίας στην Ελλάδα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2
Κοινές διατάξεις

Άρθρο 25

Με το άρθρο αυτό ενσωματώνεται το άρθρο 28 της οδηγίας 2007/64 και ρυθμίζεται η πρόσβαση όλων των νομικών προσώπων που έχουν λάβει άδεια λειτουργίας «παρόχου υπηρεσιών πληρωμών», σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος νόμου, στα συστήματα πληρωμών που λειτουργούν στην Ελλάδα, υπό την προϋπόθεση ότι ο «διαχειριστής» τους εδρεύει στην Ελλάδα.

Στόχος της διάταξης αυτής είναι η ενίσχυση του ανταγωνισμού, καθόσον καθιερώνεται ο κανόνας της ελεύθερης και ισότιμης πρόσβασης στις υπηρεσίες των συστημάτων πληρωμών με την επιφύλαξη της εξασφάλισης της σταθερότητας των συστημάτων αυτών από κάθε είδος κινδύνους, έτσι ώστε να υφίσταται εφεξής ισότιμη μεταχείριση μεταξύ των αδειοδοτημένων ιδρυμάτων πληρωμών και των πιστωτικών ιδρυμάτων.

Ο περιορισμός στην πρόσβαση στα συστήματα πληρω-

μών εξακολουθεί να επιτρέπεται στα συστημικά σημαντικά συστήματα πληρωμών που υπάγονται στις διατάξεις του ν. 2789/2000 (ΦΕΚ 21 Α'), στα ενδο-ομιλικά συστήματα πληρωμών, καθώς και στα συστήματα που δημιουργούνται και λειτουργούν από έναν και μόνο πάροχο υπηρεσιών πληρωμής

Άρθρο 26

Με το άρθρο αυτό, που ενσωματώνει το άρθρο 29 της οδηγίας τίθεται η απαγόρευση της παροχής υπηρεσιών πληρωμών από άλλα πρόσωπα πλην των παρόχων υπηρεσιών πληρωμών.

Άλλωστε η κατεύθυνση αυτή, ήδη έχει δοθεί από τον έλληνα νομοθέτη με την παράγραφο 2 του άρθρου 43 του ν. 3691/2008 (ΦΕΚ 166 Α') για την πρόληψη και καταστολή της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας, διάταξη που καταργείται ρητά από το νόμο αυτό, αφού πλέον θεσμοθετείται νεότερη και ειδικότερη διάταξη.

ΤΙΤΛΟΣ III

Διαφάνεια των όρων και απαιτήσεις ενημέρωσης που δίδουν τις υπηρεσίες πληρωμών

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1
Γενικοί Κανόνες

Άρθρα 27 και 28

Με το άρθρο 27 καθορίζεται το πεδίο εφαρμογής των διατάξεων του Τίτλου III και με το άρθρο 28 περιγράφονται οι σχέσεις με άλλες διατάξεις της κοινοτικής νομοθεσίας.

Άρθρο 29

Με το άρθρο αυτό ενσωματώνεται το άρθρο 32 της οδηγίας 2007/64 και θεσπίζει τη γενική αρχή της δωρεάν παροχής πληροφόρησης στους χρήστες υπηρεσιών πληρωμών, σύμφωνα με τις διατάξεις του κεφαλαίου αυτού. Κατ' εξαίρεση, επιτρέπεται να προβλέπεται στους όρους της σύμβασης ότι, ύστερα από αίτημα του χρήστη, ο πάροχος πληρωμών μπορεί να επιβάλει εύλογες και ανάλογες του κόστους χρεώσεις, αν παρέχεται πρόσθετη από την προβλεπόμενη στο νόμο πληροφόρηση, αν η παροχή πληροφόρησης δίνεται συχνότερα από την συμφωνημένη, και αν η διαβίβαση πληροφοριών γίνει με διαφορετικό από το συμφωνημένο μέσο. Για παράδειγμα, αν έχει συμφωνηθεί να παρέχεται μηνιαία ενημέρωση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου και ο χρήστης ζητήσει μηνιαία έγγραφη ενημέρωση μέσω του παραδοσιακού ταχυδρομείου, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών θα μπορεί να επιβάλει τα πρόσθετα έξοδα και μια εύλογη αμοιβή στον χρήστη.

Άρθρο 30

Με το άρθρο αυτό ενσωματώνεται το άρθρο 33 της οδηγίας 2007/64 ορίζεται ότι το βάρος της απόδειξης για τη συμμόρφωση των απαιτήσεων πληροφόρησης του παρόντος τίτλου έχει ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών.

Άρθρο 31

Με το άρθρο αυτό ορίζονται οι παρεκκλίσεις από τις απαιτήσεις πληροφόρησης για τα μέσα πληρωμών μικρής αξίας και το ηλεκτρονικό χρήμα, σύμφωνα με το άρθρο 34 της οδηγίας 2007/64. Ειδικότερα, θεσπίζεται παρέκκλιση από τις υποχρεώσεις πληροφόρησης για τα μέσα πληρωμών μικρής αξίας και το ηλεκτρονικό χρήμα, εφόσον, σύμφωνα με τη σύμβαση-πλαίσιο, αφορούν αποκλειστικά επιμέρους συναλλαγές πληρωμής, οι οποίες δεν υπερβαίνουν τα 30 ευρώ, έχουν όριο ποσού τα 150 ευρώ ή αποθηκεύουν χρηματικά ποσά έως 150 ευρώ. Η παρέκκλιση αυτή δικαιολογείται από το γεγονός ότι τα μέσα πληρωμών μικρής αξίας είναι μια φθηνή και εύχρηστη εναλλακτική λύση και δεν θα πρέπει να επιβαρύνονται με υπερβολικές απαιτήσεις.

Κάνοντας χρήση της διακριτικής ευχέρειας που δίνει η οδηγία για μείωση ή διπλασιασμό των παραπάνω ποσών για τις εγχώριες συναλλαγές πληρωμής, καθώς και για αύξηση του ποσού για τα προπληρωμένα μέσα πληρωμών, αφ' ενός διπλασιάζονται τα ως άνω ποσά, αφ' ετέρου αυξάνονται σε διακόσια (200) ευρώ τα προπληρωμένα μέσα πληρωμών, καθόσον τα βασικά όρια της Οδηγίας είναι εξαιρετικά χαμηλά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

Μεμονωμένες πράξεις πληρωμής

Άρθρο 32

Με το άρθρο αυτό ενσωματώνεται το άρθρο 35 της οδηγίας 2007/64 και καθορίζεται ότι οι διατάξεις των άρθρων του παρόντος κεφαλαίου εφαρμόζονται σε μεμονωμένες συναλλαγές πληρωμής που δεν καλύπτονται από σύμβαση-πλαίσιο. Όταν όμως η εντολή πληρωμής για τη διενέργεια μιας μεμονωμένης συναλλαγής πληρωμής διαβιβάζεται με άλλο μέσο πληρωμής, όπως η κάρτα, που καλύπτεται από σύμβαση-πλαίσιο, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών και αποδέκτης της κάρτας δεν υποχρεούται σε παροχή ή διάθεση πληροφόρησης, εφόσον η πληροφόρηση αυτή έχει παρασχεθεί ή θα παρασχεθεί από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών και εκδότη της κάρτας.

Άρθρο 33

Με το άρθρο αυτό, με τίτλο «Προηγούμενη γενική ενημέρωση», ενσωματώνεται το άρθρο 36 της οδηγίας 2007/64 και ορίζεται ότι οι πληροφορίες και οι συμβατικοί όροι που αναφέρονται στο επόμενο άρθρο του νόμου, πρέπει να είναι εφάρμοστοι στον χρήστη υπηρεσιών πληρωμών κατά το προσυμβατικό στάδιο. Για παράδειγμα, πρέπει να είναι εμφανείς αναρτημένοι είτε στο κατάστημα του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών είτε στην ιστοσελίδα του. Άλλως, η ενημέρωση μπορεί να διενεργείται με χορήγηση αντιγράφου του σχεδίου της σύμβασης της μεμονωμένης υπηρεσίας πληρωμής. Εφόσον υπάρξει αίτημα του χρήστη, οι πληροφορίες πρέπει να δοθούν εντύπως ή σε άλλο σταθερό μέσο.

Σε περίπτωση όμως που χρησιμοποιηθεί μέσο επικοινωνίας εξ αποστάσεως, το οποίο λόγω της φύσεώς του (π.χ. τηλέφωνο) δεν επιτρέπει την συμμόρφωση του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών με τις υποχρεώσεις του άρθρου αυτού, οι πληροφορίες και οι συμβατικοί όροι δίνονται νομίμως στο μετασυμβατικό στάδιο.

νται νομίμως στο μετασυμβατικό στάδιο.

Άρθρο 34

Με το άρθρο 34 ενσωματώνεται το άρθρο 37 της οδηγίας 2007/64 και αναφέρονται οι πληροφορίες και συμβατικοί όροι που ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμής παρέχει ή θέτει στη διάθεση του χρήστη υπηρεσιών πληρωμών.

Άρθρο 35

Με το άρθρο 35 ενσωματώνεται το άρθρο 38 της οδηγίας 2007/64 και αναφέρονται οι πληροφορίες που παρέχονται ή καθίστανται διαθέσιμες στον πληρωτή μετά τη λήψη εντολής πληρωμής.

Άρθρο 36

Στο άρθρο 36, κατ' εφαρμογή του άρθρου 39 της οδηγίας 2007/64, αναφέρονται οι πληροφορίες που παρέχονται ή καθίστανται διαθέσιμες στο δικαιούχο μετά την εκτέλεση συναλλαγής πληρωμής.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

Συμβάσεις-πλαίσια

Άρθρο 37

Με το άρθρο 37, κατ' εφαρμογή του άρθρου 40 της οδηγίας 2007/64, καθορίζεται το πεδίο εφαρμογής των διατάξεων του κεφαλαίου αυτού (άρθρα 37-45), το οποίο αφορά τις συναλλαγές που διέπονται από σύμβαση-πλαίσιο.

Άρθρο 38

Προηγούμενη γενική ενημέρωση

Με το άρθρο 38 με τίτλο «προηγούμενη γενική ενημέρωση», ενσωματώνεται το άρθρο 41 της οδηγίας 2007/64, το οποίο αναφέρεται στις πληροφορίες και τους συμβατικούς όρους που προβλέπονται στο επόμενο άρθρο του νόμου και αφορούν τις συμβάσεις-πλαίσιο. Εδώ όμως οι πληροφορίες δεν είναι απλώς διαθέσιμες κατά το προσυμβατικό στάδιο, όπως στο ανωτέρω άρθρο 33 του παρόντος νομοσχεδίου, αλλά ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών τις παρέχει σε έντυπη μορφή ή σε άλλο σταθερό μέσο. Η υποχρέωση αυτή δύναται να εκπληρώνεται με χορήγηση του σχεδίου της σύμβασης-πλαίσιο. Και σ' αυτή την περίπτωση, αν συναφθεί η σύμβαση-πλαίσιο με μέσο επικοινωνίας εξ αποστάσεως, το οποίο λόγω της φύσεώς του (π.χ. τηλέφωνο) δεν επιτρέπει την συμμόρφωση του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών με τις υποχρεώσεις του άρθρου αυτού, οι πληροφορίες και οι συμβατικοί όροι δίνονται νομίμως στο μετασυμβατικό στάδιο.

Άρθρο 39

Με το άρθρο 39 ενσωματώνεται το άρθρο 42 της οδηγίας 2007/64 και αναφέρονται, αναλυτικά και λεπτομερώς, οι πληροφορίες και συμβατικοί όροι που ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών παρέχει στο χρήστη υπηρεσιών πληρωμών. Κατ' ουσία, πρόκειται για το ελάχιστο περιεχόμενο μιας σύμβασης-πλαίσιο. Οι πληροφορίες και οι

συμβατικοί όροι αφορούν: α) τα στοιχεία ταυτότητας του ίδιου του παρόχου και των αρμοδίων εποπτικών αρχών, β) τα χαρακτηριστικά και τη χρήση της υπηρεσίας πληρωμών, γ) τις χρεώσεις, τα επιτόκια και τις συναλλαγματικές ισοτιμίες, δ) την επικοινωνία μεταξύ χρήστη και παρόχου, ε) τα μέτρα ασφαλείας και τα τυχόν διορθωτικά μέτρα, στ) την τροποποίηση και καταγγελία της σύμβασης-πλαίσιο και ζ) την επίλυση διαφορών.

Άρθρο 40

Με το άρθρο 40 ενσωματώνεται το άρθρο 43 της οδηγίας 2007/64 και θεσμοθετείται η δυνατότητα πρόσβασης του χρήστη υπηρεσιών πληρωμών σε πληροφορίες και σε συμβατικούς όρους της σύμβασης-πλαίσιο κατά τη διάρκεια της συμβατικής σχέσης.

Άρθρο 41

Με το άρθρο 41 ενσωματώνεται το άρθρο 44 της οδηγίας 2007/64 και ρυθμίζεται η τροποποίηση της σύμβασης-πλαίσιο. Τροποποίηση των όρων της σύμβασης πρέπει να προταθεί από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών στο χρήστη δύο τουλάχιστον μήνες πριν από την έναρξη της τροποποίησης. Αντιθέτως, σε ό,τι αφορά τροποποιήσεις σε επιτόκια ή σε συναλλαγματικές ισοτιμίες επιτρέπεται να εφαρμόζονται μεταβολές αμέσως και χωρίς προηγούμενη ειδοποίηση, εφόσον υπάρχει σχετική συμφωνία στη σύμβαση-πλαίσιο.

Άρθρο 42

Με το άρθρο αυτό ενσωματώνεται το άρθρο 45 της οδηγίας 2007/64 και ρυθμίζονται τα ζητήματα της καταγγελίας της σύμβασης-πλαίσιο. Ορίζεται ότι η προθεσμία καταγγελίας για τον χρήστη υπηρεσιών πληρωμών δεν μπορεί να υπερβαίνει τον ένα μήνα, ενώ ο πάροχος υπηρεσιών δύναται να καταγγείλει τη σύμβαση-πλαίσιο με τήρηση προθεσμίας δύο μηνών και μόνο εφόσον: α) η σύμβαση είναι αορίστου χρόνου και β) προβλέπεται σχετική δυνατότητα στη σύμβαση-πλαίσιο.

Επίσης, για να ενισχυθεί η κινητικότητα των χρηστών υπηρεσιών πληρωμών και, αντίστοιχα, να αποτραπεί η μακροχρόνια δέσμευσή τους, προβλέφθηκε ότι η καταγγελία γίνεται από τον χρήστη χωρίς χρεώσεις, αν η σύμβαση είναι αορίστου χρόνου ή διάρκειας μεγαλύτερης των δώδεκα μηνών και η καταγγελία γίνεται μετά την παρέλευση του δωδεκαμήνου.

Άρθρο 43

Με το άρθρο 43 ενσωματώνεται το άρθρο 46 της οδηγίας 2007/64 και ρυθμίζεται η δυνατότητα πληροφόρησης του πληρωτή από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών πριν από την εκτέλεση μεμονωμένης συναλλαγής πληρωμής που καλύπτεται από σύμβαση-πλαίσιο.

Άρθρο 44

Με το άρθρο 44 ενσωματώνεται το άρθρο 47 της οδηγίας 2007/64 και ρυθμίζεται η παρεχόμενη ενημέρωση από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών στον πληρωτή, για την χρέωση του λογαριασμού πληρωμών του πληρωτή μετά από την εκτέλεση επιμέρους συναλλαγών πληρωμής.

Άρθρο 45

Το άρθρο 45 ενσωματώνει το άρθρο 48 της οδηγίας 2007/64 και ρυθμίζει την παρεχόμενη ενημέρωση από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών στον δικαιούχο για την πίστωση του λογαριασμού πληρωμών του τελευταίου, μετά από την εκτέλεση επιμέρους συναλλαγών πληρωμής.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4 Κοινές διατάξεις

Άρθρο 46

Το άρθρο 46 ενσωματώνει το άρθρο 49 της οδηγίας 2007/64 και προβλέπει διατάξεις σχετικά με το νόμισμα που διενεργούνται οι πληρωμές, καθώς και υποχρεώσεις γνωστοποίησης σε περίπτωση παροχής υπηρεσίας μετατροπής νομίσματος σχετιζόμενη με συναλλαγή πληρωμής.

Άρθρο 47

Το άρθρο 47 ενσωματώνει το άρθρο 50 της οδηγίας 2007/64 και θεσπίζει υποχρέωση προηγούμενης ενημέρωσης για εκπώσεις που επιβάλλονται από τον δικαιούχο ή χρεώσεις που επιβάλλονται από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών για τη χρήση ενός συγκεκριμένου μέσου πληρωμών.

ΤΙΤΛΟΣ IV

Δικαιώματα και υποχρεώσεις σχετικά με την παροχή και τη χρήση υπηρεσιών πληρωμών (Άρθρα 48 έως 79)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1 Κοινές Διατάξεις

Άρθρο 48

Το άρθρο 48 ενσωματώνει το άρθρο 51 της οδηγίας 2007/64 και αναφέρεται στο πεδίο εφαρμογής των διατάξεων αυτού του κεφαλαίου.

Άρθρο 49

Το άρθρο 49 ενσωματώνει το άρθρο 52 της οδηγίας 2007/64 και θεσπίζει διατάξεις για τις επιβαλλόμενες χρεώσεις. Ειδικότερα, καθιερώνεται η αρχή της μη χρέωσης του χρήστη υπηρεσιών πληρωμών για την ενημέρωση ή τα διορθωτικά και προληπτικά μέτρα που οφείλει να λαμβάνει ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών, δύναμει των διατάξεων του κεφαλαίου αυτού. Μόνο σε τρεις περιπτώσεις επιτρέπονται, κατ' εξαίρεση, χρεώσεις και, εφόσον, έχουν αποτελέσει αντικείμενο συμφωνίας και είναι εύλογες και σύμφωνες με το πραγματικό κόστος.

Περαιτέρω, όταν μια συναλλαγή πληρωμής δεν συνεπάγεται μετατροπή νομισμάτων, ο μεν πληρωτής πληρώνει τις χρεώσεις που επιβάλλει ο οικείος πάροχος υπηρεσιών πληρωμών, ο δε δικαιούχος πληρώνει τις χρεώσεις που επιβάλλει ο οικείος πάροχος υπηρεσιών πληρωμών. Έτσι, δεν θα γίνεται πλέον χρήση της δυνατότητας αποκλειστικής κάλυψης των εξόδων μιας συναλλαγής πληρωμής από τον δικαιούχο ή τον πληρωτή.

Οι δύο χρεώσεις που θα επιβάλλουν οι οικείοι πάροχοι

υπηρεσιών πληρωμών στον πληρωτή και στο δικαιούχο μιας συναλλαγής πληρωμής δεν συνεπάγεται ότι πρέπει να είναι ισομερείς. Μάλιστα, δεν αποκλείεται μια από τις δύο χρεώσεις ή και οι δύο να είναι μηδενικές κατόπιν συμφωνίας. Δεδομένου μάλιστα ότι σήμερα στην πλειονότητα των εντολών πληρωμής ακολουθείται η πρακτική αποκλειστικής κάλυψης των εξόδων της συναλλαγής πληρωμής από τον πληρωτή, είναι πολύ πιθανόν πάροχοι υπηρεσιών πληρωμής να εξακολουθήσουν να μην χρεώνουν τον δικαιούχο.

Με το άρθρο 49 θεσπίζονται άλλοι δύο σημαντικοί κανόνες στην κατεύθυνση της ενίσχυσης του ανταγωνισμού στην αγορά των καρτών και ενθάρρυνσης της χρήσης αποτελεσματικών μέσων πληρωμών, αποτροπής της χρήσης μετρητών και μείωση των επιβαρύνσεων των υπηρεσιών πληρωμών. Συγκεκριμένα, προβλέπεται ότι ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών δεν δικαιούται να θέτει περιορισμούς στο δικαίωμα του δικαιούχου να προσφέρει έκπτωση στον πληρωτή για τη χρήση συγκεκριμένου μέσου πληρωμών. Περαιτέρω, θεσπίζεται απαγόρευση στον δικαιούχο να επιβάλλει χρεώσεις στον πληρωτή για τη χρήση συγκεκριμένου μέσου πληρωμών.

Άρθρο 50

Με το άρθρο 50, ενσωματώνεται το άρθρο 53 της οδηγίας 2007/64 και θεσπίζεται παρέκκλιση από τις υποχρεώσεις ορισμένων διατάξεων του κεφαλαίου αυτού για τα μέσα πληρωμών μικρής αξίας και το ηλεκτρονικό χρήμα εφόσον, σύμφωνα με τη σύμβαση-πλαίσιο, αφορούν αποκλειστικά επιμέρους συναλλαγές πληρωμής, οι οποίες δεν υπερβαίνουν τα 30 ευρώ, έχουν όριο ποσού τα 150 ευρώ ή αποθηκεύουν χρηματικά ποσά έως 150 ευρώ. Κάνοντας χρήση της διακριτικής ευχέρειας που προβλέπει η οδηγία για μείωση ή διπλασιασμό των παραπάνω ποσών για τις εγχώριες συναλλαγές πληρωμών και για αύξηση του ποσού για τα προπληρωμένα μέσα πληρωμών, αφ' ενός διπλασιάζονται τα ως άνω ποσά, αφ' ετέρου αυξάνονται σε 200 ευρώ τα προπληρωμένα μέσα πληρωμών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

Διατάξεις αναφορικά με την έγκριση συναλλαγών πληρωμής

Άρθρο 51

Με το άρθρο αυτό ενσωματώνεται το άρθρο 54 της οδηγίας 2007/64 και ρυθμίζεται η διαδικασία συναίνεσης και ανάκλησης αυτής για την εκτέλεση μιας συναλλαγής πληρωμής, καθόσον σύμφωνα με τον βασικό κανόνα αυτού του άρθρου μια συναλλαγή πληρωμής θεωρείται ως εγκεκριμένη, μόνον εφόσον ο πληρωτής έχει συναινέσει στην εκτέλεσή της.

Άρθρο 52

Το άρθρο αυτό ενσωματώνει το άρθρο 55 της οδηγίας 2007/64 και αναφέρεται στους περιορισμούς της χρήσης μέσων πληρωμών για λόγους ασφαλείας, μεταξύ των οποίων είναι ο καθορισμός ορίου ποσού για τις συναλλαγές πληρωμών και το δικαίωμα του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών να αναστέλλει την χρήση του μέσου πληρωμών.

Άρθρο 53

Το άρθρο αυτό ενσωματώνει το άρθρο 56 της οδηγίας 2007/64 και θεσπίζει τις υποχρεώσεις του χρήστη υπηρεσιών πληρωμών αναφορικά με μέσα πληρωμών, μεταξύ των οποίων είναι η ασφαλής φύλαξη του PIN και η αμελητική ειδοποίηση του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών σε περίπτωση απώλειας, κλοπής, ή μη εγκεκριμένης χρήσης του μέσου πληρωμών (π.χ. κάρτας).

Άρθρο 54

Το άρθρο αυτό ενσωματώνει το άρθρο 57 της οδηγίας 2007/64 και θεσπίζει τις υποχρεώσεις του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών αναφορικά με μέσα πληρωμών, μεταξύ των οποίων είναι η απαγόρευση αποστολής μέσου πληρωμών (π.χ. κάρτας) χωρίς προηγούμενο αίτημα του χρήστη, εκτός αν πρόκειται για αντικατάσταση υφιστάμενου μέσου πληρωμών. Επίσης, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών πρέπει να παρέχει τα μέσα (π.χ. 24ωρη τηλεφωνική γραμμή) για να είναι δυνατή η ειδοποίηση σε περίπτωση κλοπής, κ.λπ. του μέσου πληρωμών. Το αρχείο των αναφορών κλοπής, κ.λπ. των μέσων πληρωμών πρέπει να διατηρείται από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών τουλάχιστον για 18 μήνες.

Άρθρο 55

Το άρθρο αυτό ενσωματώνει το άρθρο 58 της οδηγίας 2007/64 και θεσπίζει υποχρέωση ειδοποίησης του χρήστη υπηρεσιών πληρωμών σε σχέση με μη εγκεκριμένες ή εσφαλμένες συναλλαγές πληρωμής, ώστε να δικαιούται να ζητήσει αποκατάσταση ζημίας που έχει υποστεί, εντός προθεσμίας 13 μηνών.

Άρθρο 56

Σύμφωνα με την διάταξη του άρθρου αυτού, κατ' εφαρμογή του άρθρου 59 της οδηγίας 2007/64, το βάρος απόδειξης της γνησιότητας και της ορθής εκτέλεσης συναλλαγών πληρωμής έχει ο πάροχος υπηρεσιών σε περίπτωση αμφισβήτησης και άρνησης του χρήστη να εγκρίνει τη συναλλαγή πληρωμής.

Άρθρο 57

Με το άρθρο 57 ενσωματώνεται το άρθρο 60 της οδηγίας 2007/64 και θεσπίζεται η αρχή της αντικειμενικής ευθύνης του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών για μη εγκεκριμένες συναλλαγές πληρωμής.

Άρθρο 58

Με το άρθρο 58, ενσωματώνεται το άρθρο 61 της οδηγίας 2007/64 και κατά παρέκκλιση του άρθρου 57 του σχεδίου νόμου, θεσπίζεται αντικειμενική ευθύνη του πληρωτή μέχρι του ποσού των 150 ευρώ, για τις ζημιές που σχετίζονται με τη διενέργεια μη εγκεκριμένων συναλλαγών πληρωμής, είτε από τη χρήση απολεσθέντος ή κλαπέντος μέσου πληρωμών, είτε, μη φύλαξης του PIN. Περαιτέρω, η ευθύνη του πληρωτή για ποσό πέραν των 150 ευρώ θεσπίζεται ως γνήσια υποκειμενική και προϋποθέτει δόλο ή βαρεία αμέλεια.

Άρθρο 59

Με το άρθρο αυτό ενσωματώνεται το άρθρο 62 της οδηγίας 2007/64 και θεσπίζεται δικαίωμα του πληρωτή να ζητήσει επιστροφή χρηματικών ποσών για συναλλαγή πληρωμής που ενεργοποιείται από το δικαιούχο, εφόσον το ποσό της πληρωμής προσδιορίστηκε από τον δικαιούχο και υπερέβη το ποσό που ανέμενε εύλογα ο πληρωτής.

Άρθρο 60

Με το άρθρο 60 ενσωματώνεται το άρθρο 63 της οδηγίας 2007/64 και καθορίζεται η διαδικασία και οι σχετικές προθεσμίες του αιτήματος επιστροφής χρηματικών ποσών σύμφωνα με το προηγούμενο άρθρο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

Διατάξεις αναφορικά με την εκτέλεση συναλλαγών πληρωμής

Τμήμα 1

Διατάξεις αναφορικά με τις εντολές πληρωμής, καθώς και τα μεταφερόμενα ποσά συναλλαγής πληρωμής

Άρθρο 61

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού ενσωματώνεται το άρθρο 64 της οδηγίας 2007/64 και καθορίζεται ο χρόνος λήψης εντολής πληρωμής.

Άρθρο 62

Με το άρθρο αυτό ενσωματώνεται το άρθρο 65 της οδηγίας 2007/64 και καθορίζεται η διαδικασία γνωστοποίησης από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμής στον χρήστη σε περίπτωση άρνησης εκτέλεσης εντολής, εκτός αν αυτό απαγορεύεται από άλλες διατάξεις της νομοθεσίας, όπως οι διατάξεις για καταπολέμηση της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες και χρηματοδότησης της τρομοκρατίας.

Άρθρο 63

Με το άρθρο αυτό ενσωματώνεται το άρθρο 66 της οδηγίας 2007/64 και θεσπίζεται ο γενικός κανόνας του ανέκκλητου της εντολής πληρωμής και οι προϋποθέσεις ανάκλησης της εντολής πληρωμής κατ' εξαίρεση του γενικού κανόνα.

Άρθρο 64

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού ενσωματώνεται το άρθρο 67 της οδηγίας 2007/64 και καθιερώνεται η αρχή της μεταφοράς του πλήρους ποσού της συναλλαγής, από τον πληρωτή στον δικαιούχο. Σε περίπτωση δε, κράτησης χρεώσεων από τον φορέα του δικαιούχου, κατόπιν σχετικής συμφωνίας με το δικαιούχο, το πλήρες ποσό της συναλλαγής πληρωμής και οι χρεώσεις εμφανίζονται διακριτά στην ενημέρωση που παρέχεται στο δικαιούχο.

Τμήμα 2

Διατάξεις αναφορικά με το χρόνο εκτέλεσης, καθώς και την ημερομηνία αξίας και τη διαθεσιμότητα χρηματικών ποσών

Άρθρο 65

Το άρθρο αυτό ενσωματώνει το άρθρο 68 της οδηγίας 2007/64 και ρυθμίζει το πεδίο εφαρμογής των άρθρων 65 έως 69. Οι διατάξεις των άρθρων αυτών εφαρμόζονται σε συναλλαγές πληρωμής σε ευρώ, αλλά δύναται να εφαρμοστούν συμβατικά και σε άλλες συναλλαγές πληρωμής.

Άρθρο 66

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού, ενσωματώνεται το άρθρο 69 της οδηγίας 2007/64 και καθιερώνεται κανόνας σύμφωνα με τον οποίο, από 1.1.2012 ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή διασφαλίζει ότι, μετά το χρονικό σημείο λήψης εντολής πληρωμής, το ποσό της συναλλαγής πληρωμής πιστώνεται στο λογαριασμό πληρωμών του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου το αργότερο, μέχρι το τέλος της επόμενης εργάσιμης ημέρας. Έως την 1.1.2012, η προθεσμία μπορεί να συμφωνείται έως τρεις (3) εργάσιμες ημέρες.

Άρθρο 67

Η ως άνω προθεσμία, κατ' εφαρμογή του άρθρου 70 της οδηγίας 2007/64, ισχύει και σε περίπτωση εμβάσματος, δηλαδή όταν ο δικαιούχος δεν τηρεί λογαριασμό πληρωμών στον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών.

Άρθρο 68

Με το άρθρο 68 ενσωματώνεται το άρθρο 71 της οδηγίας 2007/64 και καθιερώνεται κανόνας σύμφωνα με τον οποίο, όταν ο καταναλωτής, κατά την έννοια του νόμου αυτού, τοποθετεί μετρητά σε λογαριασμό πληρωμών τηρούμενο από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών και στο νόμισμα τήρησης αυτού του λογαριασμού, το ποσό καθίσταται διαθέσιμο αμέσως μετά την παραλαβή του και με την αντίστοιχη ημερομηνία αξίας. Αν όμως ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών δεν είναι καταναλωτής, το ποσό καθίσταται διαθέσιμο και με ημερομηνία αξίας, το αργότερο, την επόμενη της παραλαβής του εργάσιμη ημέρα.

Άρθρο 69

Με το άρθρο αυτό ενσωματώνεται το άρθρο 73 της οδηγίας 2007/64 και προβλέπεται ότι η ημερομηνία αξίας για την πίστωση λογαριασμού πληρωμών δεν πρέπει ποτέ να είναι μεταγενέστερη της εργάσιμης ημέρας με την οποία πιστώνεται ο λογαριασμός του φορέα πληρωμής. Αντίστοιχη διάταξη προβλέπεται για τη χρέωση λογαριασμού πληρωμής.

Τμήμα 3

Διατάξεις αναφορικά με την ευθύνη

Με το άρθρο 70 ενσωματώνεται το άρθρο 74 της οδη-

γιας 2007/64 και καθιερώνεται απαλλαγή από την ευθύνη του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών, εφόσον το μέσο ταυτοποίησης πελάτη (BIC, IBAN) που χορηγεί ο χρήστης είναι εσφαλμένο.

Με το άρθρο 71 ενσωματώνεται το άρθρο 75 της οδηγίας 2007/64 και θεσπίζονται λεπτομερείς διατάξεις για την ευθύνη του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή για μη εκτέλεση ή πλημμελή εκτέλεση εντολής πληρωμής.

Με το άρθρο 72 ενσωματώνεται το άρθρο 76 της οδηγίας 2007/64 και ορίζεται ότι, με την επιφύλαξη των διατάξεων του εφαρμοστέου δικαίου, δεν αποκλείεται να συμφωνείται τυχόν πρόσθετη αποζημίωση από όσα προβλέπονται στις διατάξεις των άρθρων της ενότητας αυτής.

Με το άρθρο 73 ενσωματώνεται το άρθρο 77 της οδηγίας 2007/64 και καθιερώνεται δικαίωμα αναγωγής μεταξύ των φορέων που εμπλέκονται σε μη εκτέλεση ή πλημμελή εκτέλεση εντολής πληρωμής.

Με το άρθρο 74 ενσωματώνεται το άρθρο 78 της οδηγίας με την οποία επαναλαμβάνεται διάταξη με όμοιο περιεχόμενο αυτής του άρθρου 388 Α.Κ. για την απρόβλεπτη μεταβολή των συνθηκών

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

Προστασία Δεδομένων

Με το άρθρο 75 ενσωματώνεται το άρθρο 79 της οδηγίας 2007/64 και εξυπακούεται ότι, η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από διαχειριστές συστημάτων πληρωμών και φορείς παροχής υπηρεσιών πληρωμών γίνεται σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 2472/1997 «Προστασία του ατόμου από την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα» (ΦΕΚ 50 Α΄).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

Διαδικασίες καταγγελίας και εξωδικαστικών προσφυγών για την επίλυση διαφορών

Τμήμα 1

Διαδικασίες καταγγελίας

Με το άρθρο 76 ενσωματώνεται το άρθρο 80 της οδηγίας 2007/64 και θεμελιώνεται το δικαίωμα των χρηστών υπηρεσιών πληρωμών να απευθύνονται σε αρμόδια διοικητική αρχή για να υποβάλουν καταγγελίες για παραβάσεις του νόμου.

Με το άρθρο 77 ενσωματώνεται το άρθρο 81 της οδηγίας 2007/64 και ειδικεύονται οι κυρώσεις που μπορεί να επιβληθούν για παραβάσεις των διατάξεων των τίτλων Ι-ΙΙ και ΙV του νόμου.

Με το άρθρο 78 κατ' εφαρμογή του άρθρου 82 της οδηγίας 2007/64, ορίζεται ως αρμόδια αρχή για τη διαχείριση καταγγελιών η Γενική Γραμματεία Καταναλωτή. Επίσης, στη Γενική Γραμματεία Καταναλωτή ανατίθεται η επιβολή των κυρώσεων σε βάρος των φορέων παροχής υπηρεσιών πληρωμών για παραβάσεις των σχετικών με την προστασία του καταναλωτή διατάξεων του νόμου.

Τμήμα 2

Διαδικασία εξωδικαστικών διαφορών

Με το άρθρο 79 ενσωματώνεται το άρθρο 83 της οδηγίας 2007/64 και ορίζεται ότι, εφόσον οι χρήστες υπηρε-

σιών πληρωμών επιθυμούν να προβούν σε εξωδικαστική επίλυση των διαφορών τους με τους φορείς παροχής υπηρεσιών πληρωμών μπορούν να απευθύνονται είτε στο Μεσολαβητή Τραπεζικών και Επενδυτικών Υπηρεσιών είτε στο Συνήγορο του Καταναλωτή ή στις Επιτροπές Φιλικού Διακανονισμού που προβλέπονται στη νομοθεσία για την προστασία των καταναλωτών.

ΤΙΤΛΟΣ V

Τελικές διατάξεις

Μεταβατικές, τροποποιούμενες, καταργούμενες διατάξεις

Με το άρθρο 80 κατ' εφαρμογή του άρθρου 86 της οδηγίας 2007/64 απαγορεύεται η παρέκκλιση από τις διατάξεις του παρόντος σχεδίου νόμου παρά μόνο στις περιπτώσεις που ρητά επιτρέπεται. Ωστόσο, οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών μπορούν να προβλέπουν ευνοϊκότερους όρους στους χρήστες υπηρεσιών πληρωμών.

Με το άρθρο 81 ενσωματώνεται το άρθρο 88 της οδηγίας 2007/64 και θεσμοθετούνται μεταβατικές διατάξεις για νομικά πρόσωπα, τα οποία κατά την ημερομηνία έναρξης ισχύος αυτού του νόμου ασκούν δραστηριότητες ιδρύματος πληρωμών.

Με το άρθρο 82 ενσωματώνονται τα άρθρα 89, 90 παρ. 2, 91 παρ. 3 και 93 της οδηγίας 2007/64 και καταργούνται νομοθετήματα και διατάξεις που συμπεριλήφθησαν στο παρόν νομοσχέδιο.

Με το άρθρο 83 ενσωματώνονται τα άρθρα 90 παρ. 1, 91 παρ. 1 και 92 της οδηγίας 2007/64 και τροποποιούνται διατάξεις των ν.2251/1994, ν.3601/2007 και ν. 3691/2008.

ΔΕΥΤΕΡΟ ΜΕΡΟΣ

Ολοκλήρωση ενσωμάτωσης της οδηγίας 2007/44/ΕΚ και ενσωμάτωση της οδηγίας 2010/16/ΕΕ για τον καθορισμό διαδικαστικών κανόνων και κριτηρίων για την προληπτική αξιολόγηση προτάσεων απόκτησης συμμετοχής σε πιστωτικά ιδρύματα, ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις

Οι διατάξεις του δεύτερου μέρους του σχεδίου νόμου τροποποιούν και συμπληρώνουν τις διατάξεις του ν. 3601/2007 «Ανάληψη και άσκηση δραστηριοτήτων από τα πιστωτικά ιδρύματα, επάρκεια ιδίων κεφαλαίων των πιστωτικών ιδρυμάτων και των επιχειρήσεων παροχής επενδυτικών υπηρεσιών και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ 178 Α΄) και του ν.δ. 400/1970 «Περί ιδιωτικής επιχειρήσεως ασφαλίσεως» (ΦΕΚ 10 Α΄) και ρυθμίζουν τα σχετικά θέματα με σχεδόν ταυτόσημο τρόπο.

Άρθρο 84

Στο άρθρο 84 περιγράφεται ο σκοπός του Δεύτερου Μέρους του σχεδίου νόμου.

Άρθρο 85

Με το άρθρο 85 ενσωματώνεται το άρθρο 5 της οδηγίας 2007/44 που τροποποιεί την οδηγία 2006/48/ΕΚ και για το σκοπό αυτό αντικαθίσταται το άρθρο 24 του ν. 3601/2007.

Για λόγους παρακολούθησης της ενσωμάτωσης η επεξήγηση στους υπότιτλους των παραγράφων γίνεται με αναφορά στα άρθρα της οδηγίας 2006/48.

1. Ενσωμάτωση της παρ. 1 του άρθρου 19 της οδηγίας 2006/48.

2. Σύμφωνα με την παράγραφο 1, εδάφιο α' επιβάλλεται η υποχρέωση σε κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο (υποψήφιος αγοραστής) που έχει αποφασίσει να αποκτήσει συμμετοχή ή να αυξήσει υπάρχουσα συμμετοχή του στο μετοχικό κεφάλαιο ή στα δικαιώματα ψήφου ημεδαπού πιστωτικού ιδρύματος να γνωστοποιήσει στην Τράπεζα της Ελλάδος την πρόθεσή του αυτή συνυποβάλλοντας, και όλα τα σχετικά στοιχεία του καταλόγου που θα καταρτίσει η Τράπεζα της Ελλάδος βάσει της παραγράφου 5, εφόσον το ποσοστό της συνολικής συμμετοχής του θα υπερβεί τα όρια του 10%, 20%, 1/3 ή του 50% του μετοχικού κεφαλαίου ή των δικαιωμάτων ψήφου ή θα αποκτήσει άμεσα ή έμμεσα τον έλεγχο του πιστωτικού ιδρύματος υπό την έννοια της παρ. 12 του άρθρου 2 του ν. 3601/2007.

Με το εδάφιο β', οι ίδιες υποχρεώσεις επιβάλλονται σε υποψήφιο αγοραστή που έχει αποφασίσει να αποκτήσει ή να υπερβεί το όριο του 5%. Στην περίπτωση όμως αυτή, η Τράπεζα της Ελλάδος εκτιμά, εντός πέντε εργάσιμων ημερών, εάν η συμμετοχή αυτή οδηγεί σε σημαντική επιρροή και σε θετική περίπτωση ενημερώνει τον υποψήφιο αγοραστή και προβαίνει στην αξιολόγηση του παρακάτω εδαφίου. Εάν κρίνει ότι η συμμετοχή αυτή δεν θα ασκήσει σημαντική επιρροή δεν προβαίνει σε αξιολόγηση.

3. Ενσωμάτωση άρθρου 20 της οδηγίας 2006/48.

Σύμφωνα με το εδάφιο γ' αντίστοιχη υποχρέωση γνωστοποίησης στην Τράπεζα της Ελλάδος πραγματοποιεί και κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο, το οποίο έχει αποφασίσει να παύσει να κατέχει, άμεσα ή έμμεσα, συμμετοχή των εδαφίων α' ή β' στο πιστωτικό ίδρυμα ή έχει αποφασίσει να μειώσει τη συμμετοχή του κάτω από το 5%, το 10%, το 20%, το 1/3 ή το 50% ή να παύσει να έχει, άμεσα ή έμμεσα, τον έλεγχο του πιστωτικού ιδρύματος.

Στο εδάφιο δ' προβλέπονται πρόσθετες υποχρεώσεις γνωστοποίησης στην Τράπεζα της Ελλάδος της ταυτότητας των αναφερόμενων προσώπων στην περίπτωση που ο υποψήφιος αγοραστής είναι νομικό πρόσωπο. Τις ανωτέρω υποχρεώσεις υπέχει και το νομικό πρόσωπο και τα ως άνω φυσικά πρόσωπα. Η διάταξη αυτή προκύπτει από την οδηγία 2005/60 (νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες ή χρηματοδότηση της τρομοκρατίας, ν.3691/2008) και προστίθεται για την πληρέστερη άσκηση της εποπτικής αρμοδιότητας της Τράπεζας της Ελλάδος προκειμένου να εφαρμόσει την παρ. 1 στοιχ. δ' και την παρ. 4 του άρθρου 19α της οδηγίας 2006/48, όπως τροποποιείται με την οδηγία 2007/44. Να εκπληρώσει δηλαδή τις υποχρεώσεις πιστοποίησης και επαλήθευσης της ταυτότητας του συναλλασσόμενου με υπόχρεα φυσικά και νομικά πρόσωπα που υπόκεινται στις διατάξεις του ν. 3691/2008.

Σύμφωνα με το εδάφιο ε' ορίζεται διαδικασία αξιολόγησης από την Τράπεζα της Ελλάδος στην περίπτωση που τις συμμετοχές των εδαφίων α' και β' προτίθενται να αποκτήσουν έμμεσα ένα ή περισσότερα πρόσωπα. Ο λόγος είναι και πάλι η συμμόρφωση με τις διατάξεις του ν. 3691/2008, στον οποίο παραπέμπει ρητά η υπό ενσωμάτωση οδηγία.

6. Ενσωμάτωση του δευτέρου εδαφίου της παρ. 1 του άρθρου 12 της οδηγίας 2006/48.

Σύμφωνα με το εδάφιο α' της παραγράφου 2 για το

σκοπό υπολογισμού του ποσοστού συμμετοχής λαμβάνονται υπόψη τα αναφερόμενα άρθρα του ν.3556/2007, υπό την επιφύλαξη του επόμενου εδαφίου β'. Στα άρθρα αυτά προβλέπονται λεπτομερείς διαδικασίες και τίθενται κριτήρια για τον συνυπολογισμό ή μη στο ποσοστό του υποψήφιου αγοραστή των ποσοστών που κατέχουν επιχειρήσεις συνδεδεμένες με αυτόν στο πλαίσιο χρηματοπιστωτικού ομίλου, είτε ο υποψήφιος αγοραστής είναι μητρική επιχείρηση είτε θυγατρική.

7. Ενσωμάτωση της παρ. 3 του άρθρου 21 της οδηγίας 2006/48 όπως αντικαθίσταται.

Σύμφωνα με το εδάφιο β' οι καθοριζόμενες κατηγορίες δικαιωμάτων ψήφου ή μετοχών με δικαίωμα ψήφου δεν συνυπολογίζονται κατά τον υπολογισμό του ποσοστού συμμετοχής, ενώ με το εδάφιο γ' διευκρινίζεται ο όρος «από κοινού δράση».

8. Ενσωμάτωση παρ. 2 του άρθρου 19 της οδηγίας 2006/48.

Σύμφωνα με την παράγραφο 3 η Τράπεζα της Ελλάδος γνωστοποιεί εγγράφως στον υποψήφιο αγοραστή την παραλαβή της αρχικής κοινοποίησης, καθώς και μετέπειτα πληροφοριών, εντός δύο εργάσιμων ημερών από την παραλαβή των ανωτέρω εγγράφων.

Το εδάφιο α' της παραγράφου 4 θέτει όριο εξήντα (60) εργάσιμων ημερών για την αξιολόγηση από την Τράπεζα της Ελλάδος της προτεινόμενης απόκτησης συμμετοχής, ενώ στο εδάφιο β' προβλέπεται ότι η Τράπεζα της Ελλάδος αναφέρει στην ανωτέρω γνωστοποίηση και την ημερομηνία λήξης της περιόδου αξιολόγησης.

9. Ενσωμάτωση της παρ. 4 του άρθρου 19 α της οδηγίας 2006/48.

Η παράγραφος 5 προβλέπει μια σημαντική αρμοδιότητα της Τράπεζας της Ελλάδος. Σύμφωνα με το εδάφιο α' πρέπει με απόφασή της να δημοσιοποιήσει κατάλογο με τις αναγκαίες πληροφορίες που πρέπει να υποβάλλονται σε αυτήν από τον υποψήφιο αγοραστή για τη διενέργεια της αξιολόγησης. Με το εδάφιο β' τίθενται ορισμένα κριτήρια και προϋποθέσεις για τον καθορισμό των πληροφοριών αυτών.

10. Ενσωμάτωση των παρ. 3 και 4 του άρθρου 19 της οδηγίας 2006/48.

Στην παράγραφο 6 προβλέπεται ότι η Τράπεζα της Ελλάδος δύναται, μέχρι και την πεντηκοστή εργάσιμη ημέρα της περιόδου αξιολόγησης να ζητήσει πρόσθετες πληροφορίες, ενώ στην παράγραφο 7 προσδιορίζονται οι περιπτώσεις κατά τις οποίες αναστέλλεται η περίοδος αξιολόγησης. Η αναστολή αυτή δεν υπερβαίνει τις είκοσι (20) εργάσιμες ημέρες. Στην παράγραφο 8 προβλέπεται η δυνατότητα της Τράπεζας της Ελλάδος να παρατείνει περαιτέρω την αναστολή της ως άνω προθεσμίας κατά δέκα (10) εργάσιμες ημέρες (δηλαδή 20+10=30), εάν ο υποψήφιος αγοραστής πληροί τα αναφερόμενα κριτήρια.

11. Ενσωμάτωση των παρ.5 και 6 του άρθρου 19 και παρ. 2 του άρθρου 19α της οδηγίας 2006/48.

Στην παράγραφο 9 προβλέπεται ότι η Τράπεζα της Ελλάδος μπορεί να αντιταχθεί στην προτεινόμενη απόκτηση συμμετοχής για τους αναφερόμενους λόγους και οφείλει να γνωστοποιήσει την απόφασή της προς τον υποψήφιο αγοραστή μέσα σε δύο εργάσιμες ημέρες από την ολοκλήρωση της αξιολόγησης. Η απόφασή της που πρέπει να είναι επαρκώς αιτιολογημένη δημοσιοποιείται κατά την κρίση της ή κατόπιν αιτήματος του υποψήφιου αγοραστή. Η πάροδος των 2 εργάσιμων ημερών από την

εκπνοή της εξηκονταήμερης προθεσμίας αξιολόγησης, συνεπάγεται την σιωπηρή έγκριση της προτεινόμενης συμμετοχής. Η θετική απόφαση πρέπει σε κάθε περίπτωση να δημοσιοποιηθεί για λόγους ασφάλειας δικαίου.

12. Ενσωμάτωση της παρ. 7 του άρθρου 19 της οδηγίας 2006/48.

Με την παράγραφο 10 η Τράπεζα της Ελλάδος μπορεί να ορίζει μέγιστη προθεσμία για την απόκτηση ή την αύξηση συμμετοχής, και να παρατείνει αυτή, όταν αυτό είναι επιβεβλημένο.

13. Ενσωμάτωση των παρ. 1, 5 και 3 του νέου άρθρου 19 α της οδηγίας 2006/48.

Στην παράγραφο 11 εδάφιο α' ορίζονται τα γενικά κριτήρια με τα οποία η Τράπεζα της Ελλάδος αξιολογεί την καταλληλότητα του υποψήφιου αγοραστή και τα οικονομικά εχέγγυα της προτεινόμενης απόκτησης συμμετοχής. Στο εδάφιο β' της παραγράφου 11 προβλέπεται ότι σε περίπτωση υποβολής περισσότερων της μιας προτάσεων για απόκτηση ή αύξηση συμμετοχής στο ίδιο πιστωτικό ίδρυμα κατά την περίοδο αξιολόγησης μίας εξ αυτών, η Τράπεζα της Ελλάδος τις αξιολογεί αμερόληπτα. Στο εδάφιο γ' προβλέπεται ότι η Τράπεζα της Ελλάδος δεν μπορεί να επιβάλλει εκ των προτέρων όρους σχετικά με το ύψος της συμμετοχής που πρέπει να αποκτηθεί ούτε εξετάζει την πρόταση από πλευράς οικονομικών αναγκών της αγοράς.

14. Ενσωμάτωση άρθρου 19 β της οδηγίας 2006/48.

Με την παράγραφο 12 εδάφιο α' προβλέπεται η διαδικασία διαβούλευσης της Τράπεζας της Ελλάδος με άλλες ημεδαπές ή αλλοδαπές εποπτικές αρχές ανάλογα με την ιδιότητα του υποψήφιου αγοραστή. Στο εδάφιο β' της ίδιας παραγράφου προβλέπεται η υποχρέωση της Τράπεζας της Ελλάδος να διαβιβάζει σε αρμόδιες αρχές άλλων κρατών - μελών για τους σκοπούς της αξιολόγησης από αυτές προτεινόμενης απόκτησης συμμετοχής είτε κατόπιν αιτήματός τους είτε εξ ιδίας πρωτοβουλίας όλες τις σημαντικές πληροφορίες για τον υποψήφιο αγοραστή, διατυπώνοντας παράλληλα τυχόν επιφυλάξεις ή απόψεις για αυτόν. Στο εδάφιο γ' προβλέπεται η δυνατότητα της Τράπεζας της Ελλάδος να ζητά πληροφορίες από άλλες αρμόδιες αρχές για τους σκοπούς της αξιολόγησης από αυτήν προτεινόμενης απόκτησης συμμετοχής. Στην ίδια παράγραφο προβλέπεται ότι στην απόφασή της για την προτεινόμενη συμμετοχή η Τράπεζα της Ελλάδος πρέπει να επισημαίνει τυχόν απόψεις ή επιφυλάξεις που ενδεχομένως διατύπωσε η αλλοδαπή αρμόδια αρχή για την υπό αξιολόγηση προτεινόμενη συμμετοχή.

Στην παράγραφο 13 εδάφιο α' καθορίζονται οι υποχρεώσεις κληρονόμων για γνωστοποίηση της απόκτησης συμμετοχής σε πιστωτικό ίδρυμα, ενώ στο εδάφιο β' προβλέπεται η δυνατότητα της Τράπεζας της Ελλάδος να εμποδίσει την άσκηση δικαιωμάτων στο πιστωτικό ίδρυμα από κληρονόμους του ανωτέρω εδαφίου που κρίνει ακατάλληλους για τη συνετή και χρηστή διαχείριση του ιδρύματος.

Στην παράγραφο 14 εδάφιο α' προβλέπεται η υποχρέωση των πιστωτικών ιδρυμάτων να γνωστοποιούν στην Τράπεζα της Ελλάδος μέχρι την 15 Ιουλίου κάθε έτους τα ονόματα των μετόχων που κατέχουν συμμετοχή άνω του 1% σε αυτά. Εξάλλου, στο εδάφιο β' προβλέπεται η υποχρέωση των πιστωτικών ιδρυμάτων να αναφέρουν στην Τράπεζα της Ελλάδος μέσα σε διάστημα 10 εργάσιμων ημερών από τότε που έλαβαν γνώση, κάθε απόκτη-

ση ή εκχώρηση συμμετοχών στο κεφάλαιό τους που αυξάνει ή μειώνει τα ποσοστά συμμετοχής πάνω ή κάτω από τα όρια της παρ. 1 του παρόντος άρθρου, καθώς και κάθε αλλαγή στην ταυτότητα ή τα στοιχεία των προσώπων που αναφέρονται στα εδάφια β' και γ' της παρ. 10 και στο εδάφιο α' της παρ. 11 του άρθρου 5 του ν. 3601/2007.

Στην παράγραφο 15 εδάφιο α' προβλέπεται ότι η απόκτηση ή αύξηση συμμετοχής χωρίς την προηγούμενη κατά περίπτωση γνωστοποίηση ή έγκριση από την Τράπεζα της Ελλάδος, έχει ως συνέπεια την αυτοδίκαιη παύση της άσκησης δικαιωμάτων ψήφου που απορρέουν από τη συμμετοχή αυτή, ενώ παράλληλα η Τράπεζα της Ελλάδος μπορεί να επιβάλλει και άλλες κυρώσεις που προβλέπονται στην κείμενη νομοθεσία. Στο εδάφιο β' ορίζονται οι συνέπειες της μη τήρησης των υποχρεώσεων γνωστοποίησης της αλλαγής ταυτότητας των φυσικών προσώπων που ελέγχουν νομικά πρόσωπα, κατόχους συμμετοχής.

Στην παράγραφο 16 προβλέπεται η δυνατότητα της Τράπεζας της Ελλάδος να ζητά από τα πιστωτικά ιδρύματα για τους σκοπούς της εποπτείας τη γνωστοποίηση των στοιχείων ταυτότητας και το ύψος συμμετοχής των μεγαλύτερων μετόχων τους που αθροιστικά συγκεντρώνουν στην κατοχή τους την πλειοψηφία των δικαιωμάτων ψήφου του πιστωτικού ιδρύματος.

Τέλος, με την παράγραφο 17 δίνεται η εξουσιοδότηση στην Τράπεζα της Ελλάδος να ρυθμίζει με αποφάσεις της κάθε ειδικό θέμα και λεπτομέρειες εφαρμογής του άρθρου αυτού.

Άρθρο 86

Με το άρθρο 86 ενσωματώνονται τα άρθρα 1 και 2 της οδηγίας 2007/44 που αφορούν την αύξηση συμμετοχής σε ασφαλιστικές επιχειρήσεις και τροποποιούνται για το σκοπό αυτό διατάξεις του νδ 400/1970 «Περί ιδιωτικής επιχειρήσεως ασφαλίσεως» (ΦΕΚ 10 Α'), με τις οποίες είχαν ενσωματωθεί οι οδηγίες 92/49/ΕΚ και 2002/83/ΕΚ που τροποποιούνται με την οδηγία 2007/44.

1. Ενσωμάτωση της πρώτης πρότασης του δεύτερου εδαφίου του στοιχείου ζ) του άρθρου 1 της οδηγίας 92/49/ΕΚ και πρώτης πρότασης του δεύτερου εδαφίου του στοιχείου ι) του άρθρου 1 της οδηγίας 2002/83/ΕΚ.

Σύμφωνα με την παράγραφο 1 για το σκοπό υπολογισμού της «ειδικής συμμετοχής» λαμβάνονται επιπλέον υπόψη και τα αναφερόμενα άρθρα του ν. 3556/2007.

2. Ενσωμάτωση της παρ. 1 του άρθρου 15 της οδηγίας 92/49/ΕΚ και της παρ. 1 του άρθρου 15 της οδηγίας 2002/83/ΕΚ, και κατάργηση των παρ. 1α του άρθρου 15 της οδηγίας 92/49/ΕΚ και 1 α του άρθρου 15 της οδηγίας 2002/83/ΕΚ.

Με την παράγραφο 2 αντικαθίσταται η παράγραφος 1, στοιχείο α' του άρθρου 15α του ν.δ. 400/1970, με διάταξη παρόμοια περιεχομένου με αυτό της παρ. 1, εδάφιο α' του άρθρου 85 του παρόντος σχεδίου νόμου, και καθορίζεται η διαδικασία απόκτησης ή αύξησης συμμετοχής σε ασφαλιστική επιχείρηση. Επίσης, καταργούνται διατάξεις της παραγράφου 1α του άρθρου 15α του ν.δ. 400/1970.

3. Ενσωμάτωση της παρ.2 του άρθρου 15 της οδηγίας 92/49/ΕΚ και της παρ. 2 του άρθρου 15 της οδηγίας 2002/83/ΕΚ.

Με την παράγραφο 3 αντικαθίσταται η παρ. 3 του άρ-

θρου 15α του ν.δ. 400/1970, προκειμένου να συμπεριληφθεί διάταξη όμοιου περιεχομένου με αυτή του εδαφίου γ' της παρ. 1 του άρθρου 85 του παρόντος νομοσχεδίου, και καθορίζεται η διαδικασία παύσης ή μείωσης συμμετοχής σε ασφαλιστική επιχείρηση.

Με την παράγραφο 4 γίνονται αναγκαίες προσθήκες στην παρ. 5 στοιχ. β' εδ. β του άρθρου 15α του ν.δ. 400/1970,

4. Ενσωμάτωση των νέων άρθρων 15α, 15β και 15γ των οδηγιών 92/49/ΕΚ και 2002/83/ΕΚ.

Με την παράγραφο 5 προστίθεται νέο άρθρο 15β στο ν.δ. 400/1970 που ορίζει τη διαδικασία και τα κριτήρια αξιολόγησης προτεινόμενης απόκτησης συμμετοχής σε ασφαλιστικές επιχειρήσεις, καθώς και τη διαβούλευση με άλλες αρμόδιες αρχές, όπου αυτό είναι αναγκαίο, με διατάξεις παρόμοιου περιεχομένου με αυτές των παρ. 3-15 του άρθρου 85 του παρόντος νομοσχεδίου.

Άρθρο 87

Με το άρθρο 87 ενσωματώνεται το άρθρο 4 της οδηγίας 2007/44 και προβλέπονται οι ίδιες διατάξεις που αφορούν την απόκτηση ή αύξηση συμμετοχής σε αντασφαλιστικές επιχειρήσεις.

Η οδηγία 2005/68/ΕΚ που τροποποιείται με το υπό ενσωμάτωση άρθρο έχει ενσωματωθεί στη νομοθεσία μας με τροποποιήσεις των διατάξεων του ν.δ. 400/1970, οι οποίες και τροποποιούνται εκ νέου.

Ειδικότερα, με την παρ. 1 καθορίζεται ο τρόπος υπολογισμού της ειδικής συμμετοχής.

Με τις παραγράφους 2, 3 και 4 αντικαθίσταται η παρ. 3 του άρθρου 87 του ν.δ. 400/1970, προστίθεται νέα παράγραφος 3α και αντικαθίσταται η παράγραφος 4 του ίδιου άρθρου. Σε αυτές καθορίζεται η υποχρέωση γνωστοποίησης απόκτησης ή αύξησης συμμετοχής σε αντασφαλιστική επιχείρηση, με διατάξεις παρόμοιου περιεχομένου με αυτό των παρ. 2 και 8 του άρθρου 85 του νομοσχεδίου.

Με την παράγραφο 5 αντικαθίσταται η παρ. 7 του άρθρου 87 του ν.δ. 400/1970 και δίνεται η εξουσιοδότηση στην ΕΠ.Ε.Ι.Α. να καθορίζει με απόφασή της τα δικαιολογητικά και τις πληροφορίες που υποχρεούται να υποβάλει ο υποψήφιος αγοραστής για τους σκοπούς της αξιολόγησης και κάθε ειδικότερο θέμα που αφορά στη διαδικασία αξιολόγησης των γνωστοποιήσεων για την έγκριση ειδικής συμμετοχής.

Άρθρο 88

Ενσωμάτωση οδηγίας 2010/16/ΕΕ (L 60)

Με το άρθρο 88 αντικαθίσταται η παράγραφος 3 του άρθρου 3 του ν. 3601/2007, προκειμένου να ενσωματωθεί στη νομοθεσία μας η Οδηγία 2010/16/ΕΕ με την οποία τροποποιείται το άρθρο 2 της Οδηγίας 2006/48/ΕΚ που αφορά την εξαίρεση ενός συγκεκριμένου ιδρύματος από το πεδίο εφαρμογής της ως άνω Οδηγίας.

ΤΡΙΤΟ ΜΕΡΟΣ ΛΟΙΠΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 89

Με το άρθρο 89 τροποποιούνται διατάξεις του ν. 3601/2007.

Με την παράγραφο 1 του άρθρου αυτού αντικαθίστα-

ται η περίπτωση α) της παρ. 11 του άρθρου 5 του ν. 3601/2007 ώστε να περιλαμβάνονται και οι δέκα μεγαλύτεροι μέτοχοι στα πρόσωπα για τα οποία η Τράπεζα Ελλάδος μπορεί να ζητεί πληροφόρηση, για εποπτικούς σκοπούς, καθ' όλη τη διάρκεια λειτουργίας του πιστωτικού ιδρύματος. Τούτο θεσπίζεται, κατ' αντιστοιχία με τα αναφερόμενα στην παρ. 10 του εν λόγω άρθρου, που αφορά την πληροφόρηση που της παρέχεται πριν από την ίδρυση πιστωτικού ιδρύματος για την χορήγηση της άδειας λειτουργίας.

Με την παρ. 2 του άρθρου 89 προσαρμόζεται η παρ. 14 του άρθρου 5 του ν. 3601/2007 με τα προβλεπόμενα αντιστοίχως στο άρθρο 24 του ίδιου νόμου, όπως αντικαθίσταται με τον παρόντα. Η προσαρμογή αυτή έχει σκοπό ο υπολογισμός του ποσοστού συμμετοχής για τους σκοπούς εφαρμογής του άρθρου 86 να είναι, για λόγους συνέπειας, σύμφωνος με τον τρόπο που καθιερώνεται για τον υπολογισμό της ειδικής συμμετοχής με βάση τα εδάφια α και β της παρ. 2 του άρθρου 24 του νόμου 3601/2007, όπως αντικαθίσταται με τον παρόντα νόμο.

Με την παράγραφο 3 διαγράφονται οι λέξεις «άνω του ποσού των πέντε εκατομμυρίων (5.000.000) ευρώ στην παράγραφο 1 του άρθρου 19 του ν. 3601/2007, καθώς το ελάχιστο ύψος των ιδίων κεφαλαίων των χρηματοδοτικών ιδρυμάτων που εποπτεύονται από την Τράπεζα της Ελλάδος ρυθμίζεται από διαφορετικές κατά περίπτωση διατάξεις της νομοθεσίας.

Με την παράγραφο 4 συμπληρώνονται οι ρυθμίσεις της παρ. 3 του άρθρου 20 του ν. 3601/2007, ώστε σε περίπτωση εγκατάστασης σε τρίτη χώρα υποκαταστήματος χρηματοδοτικού ιδρύματος εποπτευόμενου από την Τράπεζα της Ελλάδος, να της παρέχεται η πληροφόρηση που αντιστοίχως προβλέπεται για τα πιστωτικά ιδρύματα. Επιπλέον παρέχεται στην Τράπεζα της Ελλάδος η δυνατότητα να αντιτάσσεται στην επέκταση στο εξωτερικό χρηματοδοτικού ιδρύματος εποπτευόμενου από αυτή εντός τριών μηνών από το χρόνο που όλη η απαιτούμενη πληροφόρηση περιέλθει σε γνώση της.

Με τις παρ. 5 και 6 του άρθρου 89 εκλογικεύονται και προσαρμόζονται τα εδάφια β' και γ' της παρ. 2 καθώς και η παρ. 3 του άρθρου 64 του ν. 3601/2007, σύμφωνα με τις διατάξεις των παρ. 1 και 15 του άρθρου 24 του ν. 3601/2007, όπως αντικαθίσταται με τον παρόντα νόμο. Στο πλαίσιο αυτό, προστίθενται επίσης νέα εδάφια στην παρ. 3 του άρθρου 64 με τα οποία καθιερώνονται κυρώσεις σε περίπτωση μη συμμόρφωσης προς τη λήψη των μέτρων που η Τράπεζα της Ελλάδος επιβάλλει με απόφασή της, δυνάμει του άρθρου αυτού.

Με την παράγραφο 7 του άρθρου 89 τα μέτρα που μπορεί η Τράπεζα της Ελλάδος να επιβάλλει στα εποπτευόμενα από αυτή χρηματοδοτικά ιδρύματα επεκτείνονται στο διορισμό επιτρόπου και εκκαθαριστή, αναλόγως προς τα ισχύοντα για τα πιστωτικά ιδρύματα.

Άρθρο 90

Με το άρθρο 90 ορίζεται η ΕΠ.Ε.Ι.Α ως αρμόδια αρχή, όπου στις σχετικές παραγράφους του άρθρου 15α μνημονεύεται ο Υπουργός Εμπορίου ή Υπουργός Ανάπτυξης.

Άρθρο 91

Με το άρθρο 91 παρατείνεται η ισχύς της εξουσιοδότησης του ν. 1338/1983 (ΦΕΚ 34 Α') για την έκδοση προ-

εδρικών διαταγμάτων για την ενσωμάτωση της κοινοτικής νομοθεσίας στην ελληνική έννομη τάξη. Ειδικότερα, την 31η Δεκεμβρίου 2010 λήγει η προθεσμία εκδόσεως προεδρικών διαταγμάτων για την ενσωμάτωση της κοινοτικής νομοθεσίας στην ελληνική έννομη τάξη του άρθρου 4 του ν. 1338/1983, όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 6 του ν. 1440/1984 (ΦΕΚ 70 Α΄) και τροποποιήθηκε από το άρθρο 7 του ν.1775/1988 (ΦΕΚ 101 Α΄) από το άρθρο 31 του ν.2076/1992 (ΦΕΚ 130 Α΄) από το άρθρο 19 του ν. 2367/1995 (ΦΕΚ 261 Α΄) από το άρθρο 22 του ν. 2789/2000 (ΦΕΚ 21 Α΄) και από το άρθρο 48 του ν. 3427/2005 (ΦΕΚ 312 Α΄). Με την προτεινομένη διάταξη τίθεται νέα αποκλειστική προθεσμία εκδόσεως προεδρικών διαταγμάτων ενσωμάτωσης του κοινοτικού δικαίου στην ελληνική νομοθεσία στο πλαίσιο του άρθρου 43 παρ. 4 του Συντάγματος, η οποία θα λήγει την 31η Δεκεμβρίου 2015.

Άρθρο 92

Με το άρθρο 92 τροποποιείται η παράγραφος 1 του άρθρου 6 του ν. 2322/1995, όπως ισχύει. Η τροποποίηση αυτή κρίνεται επιβεβλημένη για τη νόμιμη συγκρότηση της Υποεπιτροπής, καθώς ορισμένες Διευθύνσεις που αναφέρονται και από τις οποίες προέρχονται μέλη της Υποεπιτροπής έχουν καταργηθεί ή έχουν μετονομασθεί.

Άρθρο 93

Με την απόφαση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της 9ης Μαΐου 2010 αποφασίστηκε η θεσμοθέτηση ενός Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Στήριξης. Ο Ευρωπαϊκός Μηχανισμός Στήριξης (Ε.Μ.Σ.) αποτελεί καρπό της συνειδητοποίησης από τα κράτη μέλη της Ε.Ε., του γεγονότος ότι η κρίση πληρωμών στην οποία οριακά βρέθηκε η Ελλάδα δεν ήταν μεμονωμένο και δυνάμενο ανεξάρτητης αντιμετώπισης ζήτημα που οφειλόταν αποκλειστικά στη δημοσιονομική πραγματικότητα και κατάρρευση στην Ελλάδα, αλλά προάγγελος γενικότερων αναταράξεων στην ευρωζώνη, που κινδύνευε να αποσταθεροποιήσει το Ευρώ και να έχει μεσοπρόθεσμα καταστροφικές συνέπειες για όλα τα κράτη μέλη.

Η πρωτοφανής αυτή κατάσταση έκανε εμφανές ότι το Σύμφωνο Σταθερότητας και Ανάπτυξης με τα ονομαστικά του κριτήρια και τις κυρώσεις που προβλέπει για τις αποκλίνουσες από τα κριτήρια αυτά χώρες, δεν επαρκεί προκειμένου να εξασφαλιστεί η δημοσιονομική σταθερότητα και η ισόρροπη ανάπτυξη στην ευρωζώνη και στο σύνολο της ΕΕ. Χρειάζονται χρηματοδοτικές παρεμβάσεις μεγάλου βεληγεκούς, στενή παρακολούθηση των προϋπολογισμών των κρατών μελών, ευρύτερος και εντονότερος συντονισμός των οικονομικών τους πολιτικών και προοπτικά άσκηση κοινής δημοσιονομικής πολιτικής και έλεγχο του χρηματοπιστωτικού συστήματος.

Ο Ευρωπαϊκός Μηχανισμός Στήριξης αποτελεί μία πρώτη απάντηση στα παραπάνω αδιέξοδα. Θέτει για τρία

χρόνια στη διάθεση των πλέον ευάλωτων εταίρων 60 δις ευρώ από τα αποθέματα του κοινοτικού προϋπολογισμού και άλλα 440 δις ευρώ από τα κράτη μέλη της ευρωζώνης και 250 δις ευρώ από το Δ.Ν.Τ., συνολικά δηλαδή το σημαντικό ποσό των 750 δις ευρώ, το οποίο συνιστά την ασπίδα απέναντι σε κερδοσκοπικές επιθέσεις στις αγορές εναντίον των χωρών που θα βρεθούν σε επισφαλή θέση. Δεν είναι τυχαίο ότι ο Ευρωπαϊκός Μηχανισμός Στήριξης ακολουθεί σχεδόν κατά γράμμα τον αντίστοιχο ελληνικό μηχανισμό των 110 δις ευρώ. Η συνολική αυτή επιστράτευση σχεδόν ενός τρισεκατομμυρίου ευρώ, με τις προϋποθέσεις επιτήρησης και ελέγχων που τη συνοδεύουν, συνιστά εμβρυακή μορφή μιας μελλοντικής κοινής ευρωπαϊκής δημοσιονομικής πολιτικής.

Η χώρα μας που έχει ήδη χρηματοδοτηθεί και θα χρηματοδοτείται για μία τριετία από τη δανειακή διευκόλυνση που εγκρίθηκε τον περασμένο μήνα, δεν θα συμμετάσχει άμεσα στον ευρωπαϊκό μηχανισμό, ή ακριβέστερα θεωρείται ότι έχει ήδη συμμετάσχει, εφόσον ο Ευρωπαϊκός Μηχανισμός Στήριξης αποτελεί συνέχεια και προέκταση του ελληνικού. Θα συμμετάσχει βέβαια στο νομικό πρόσωπο που θα τον υλοποιήσει και θα συμμετάσχει πλήρως στο μέλλον όταν θα έχει βγει από την κρίση και θα έχει εκπληρώσει τις υποχρεώσεις που έχει αναλάβει.

Με το άρθρο 93 παρέχεται η εξουσιοδότηση στον Υπουργό Οικονομικών να εκπροσωπεί την Ελλάδα και να υπογράφει κάθε σχετικό μνημόνιο συνεργασίας, συμφωνία ή σύμβαση δανεισμού, διμερή ή πολυμερή, με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, τα κράτη μέλη της Ευρωζώνης και την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, και να συμμετέχει σε όλες τις διαδικασίες του υπό ολοκλήρωση Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Στήριξης.

Άρθρο 94

Με το άρθρο αυτό καθορίζεται η έναρξη της ισχύος του νόμου. Με την παράγραφο 1 ορίζεται ότι οι διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 92 και η διάταξη του άρθρου 93, ισχύουν από 1ης Ιουνίου 2010, ενώ οι λοιπές διατάξεις ισχύουν από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αυτά επιδιώκονται με το προτεινόμενο σχέδιο νόμου και παρακαλείται η Εθνική Αντιπροσωπεία για την ψήφισή του.

Αθήνα, 15 Ιουνίου 2010

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ,
ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ
ΚΑΙ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ

Γ. Παπακωνσταντίνου

Λ. Κατσέλη

ΚΑΤΑΡΓΟΥΜΕΝΕΣ & ΤΡΟΠΟΠΟΙΟΥΜΕΝΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ΜΕ ΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

Προσαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας στις οδηγίες 2007/64/ΕΚ, 2007/44/ΕΚ και 2010/16/ΕΕ που αφορούν υπηρεσίες πληρωμών και φορείς παροχής υπηρεσιών πληρωμών, προληπτική αξιολόγηση προτάσεων απόκτησης συμμετοχής σε επιχειρήσεις του χρηματοπιστωτικού τομέα και άλλες διατάξεις

I. ΚΑΤΑΡΓΟΥΜΕΝΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

1. Με την περίπτωση α' του άρθρου 82 του σχεδίου νόμου καταργείται το π.δ. 33/2000 (Α' 27), όπως τροποποιήθηκε και ισχύει, που έχει ως εξής:

«Άρθρο 1 Σκοπός

Με το παρόν Διάταγμα σκοπείται η προσαρμογή της Ελληνικής Νομοθεσίας προς τις διατάξεις της οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου 97/5/ΕΚ της 27ης Ιανουαρίου 1997 "για τις διασυνοριακές μεταφορές πιστώσεων" (ΕΕL 43 της 14-2-97). Οι διατάξεις του παρόντος εφαρμόζονται στις διασυνοριακές μεταφορές πιστώσεων που πραγματοποιούνται σε νομίσματα των Κρατών μελών και σε ευρώ, εντέλλονται από πρόσωπα κατά την έννοια της παραγρ. 8 του άρθρου 2 του παρόντος, προς δικαιούχους κατά την έννοια της παραγράφου 9 του άρθρου 2 του παρόντος εκτελούνται από πιστωτικά και άλλα ιδρύματα και δεν υπερβαίνουν το ισοδύναμο ποσό των πενήντα χιλιάδων (50.000) ευρώ.

Άρθρο 2 Ορισμοί

Για την εφαρμογή του παρόντος διατάγματος :

1. Πιστωτικό ίδρυμα είναι ίδρυμα όπως ορίζεται στο άρθρο 2 παρ.1 του Ν.2076/92 (ΦΕΚ Α 130) καθώς και το ευρισκόμενο στην Ευρωπαϊκή Ένωση (Ε.Ε.) υποκατάστημα, όπως ορίζεται στο άρθρο 2 παρ.3 του ίδιου ως άνω Νόμου, πιστωτικού ιδρύματος, έχοντος την εταιρική του έδρα εκτός της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το οποίο στα πλαίσια των δραστηριοτήτων του , εκτελεί διασυνοριακές μεταφορές πιστώσεων.
2. Άλλο ίδρυμα είναι κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο, το οποίο δεν είναι πιστωτικό ίδρυμα αλλά στο πλαίσιο των δραστηριοτήτων του εκτελεί διασυνοριακές μεταφορές πιστώσεων.
3. Χρηματοπιστωτικό ίδρυμα είναι :
 - α) πιστωτικό ίδρυμα, κατά την έννοια της παραγρ.1 του άρθρου αυτού,
 - β) ασφαλιστικές επιχειρήσεις κατά την έννοια του άρθρου 4 του Π.Δ.252/1996 (ΦΕΚ Α 186), με το οποίο προσετέθη στο Ν.Δ.400/70 νέο άρθρο 2α,

γ) οργανισμοί Συλλογικών Επενδύσεων σε Κινητές Αξίες (ΟΣΕΚΑ) κατά την έννοια του άρθρου 17 παρ.2 του Ν.1969/91 (ΦΕΚ Α 167) , όπως αυτό προσετέθη με το άρθρο 2 παρ. 1 του Π.Δ.433/93 (ΦΕΚ Α 183),

δ) επιχειρήσεις Παροχής Επενδυτικών Υπηρεσιών (ΕΠΕΥ) κατά την έννοια του άρθρου 2 παρ.3 του Ν.2396/1996, (ΦΕΚ Α 73). Στις ΕΠΕΥ δεν συμπεριλαμβάνονται οι επιχειρήσεις του άρθρου 3 παρ. 1θ του Ν.2396/96 (ΦΕΚ Α 73).

ε) Άλλες επιχειρήσεις ή οργανισμοί που έχουν δραστηριότητα ανάλογη με αυτή των επιχειρήσεων που αναφέρουν τα προηγούμενα εδάφια ή η κύρια δραστηριότητα των οποίων είναι η απόκτηση χρηματοοικονομικών στοιχείων ενεργητικού ή η μετατροπή χρηματοοικονομικών απαιτήσεων, όπως οι εταιρείες επιχειρηματικών απαιτήσεων και οι εταιρείες χαρτοφυλακίου .

Στα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα κατά την έννοια του παρόντος δεν συμπεριλαμβάνονται: η Ευρωπαϊκή Κεντρική τράπεζα, η τράπεζα της Ελλάδος, ή άλλες εθνικές κεντρικές τράπεζες.

4. Ίδρυμα είναι πιστωτικό ή άλλο ίδρυμα. Για τους σκοπούς των άρθρων 6, 7 και 8 τα υποκαταστήματα ενός και του αυτού πιστωτικού ιδρύματος, τα οποία ευρίσκονται σε διαφορετικά κράτη - μέλη και συμμετέχουν στην εκτέλεση διασυνοριακής μεταφοράς πίστωσης, λογίζονται ως χωριστά ιδρύματα,

5. Ενδιάμεσο ίδρυμα είναι ίδρυμα διάφορο του ιδρύματος του εντολέως ή του δικαιούχου το οποίο συμμετέχει στην εκτέλεση διασυνοριακής μεταφοράς πίστωσης.

6. Διασυνοριακή μεταφορά πίστωσης είναι πράξη πραγματοποιούμενη με πρωτοβουλία του εντολέως μέσω ιδρύματος ή υποκαταστήματος ιδρύματος, ευρισκόμενου σε κράτος - μέλος με σκοπό να τεθεί στη διάθεση του δικαιούχου χρηματικό ποσό σε ένα ίδρυμα ή υποκατάστημα ιδρύματος, ευρισκόμενου σε άλλο κράτος - μέλος. Ο εντολέας και ο δικαιούχος είναι δυνατόν να είναι ένα και το αυτό πρόσωπο.

7. Εντολή διασυνοριακής μεταφοράς πίστωσης είναι η μη υποκείμενη σε αιρέσεις, ανεπιφύλακτη εντολή εκτέλεσης διασυνοριακής μεταφοράς πίστωσης, που δίδεται απευθείας, με οποιοδήποτε μορφή, από έναν εντολέα προς ένα ίδρυμα και μπορεί να επιβεβαιωθεί.

8. Εντολέας είναι φυσικό ή νομικό πρόσωπο που δίδει εντολή για την εκτέλεση διασυνοριακής μεταφοράς πίστωσης υπέρ ενός δικαιούχου. Εντολέας κατά την έννοια του παρόντος δεν μπορεί να είναι πιστωτικό ίδρυμα, άλλο ίδρυμα ή χρηματοπιστωτικό ίδρυμα όπως αυτά προσδιορίζονται στις παραγράφους 1,2 και 3 του παρόντος άρθρου.

9. Δικαιούχος είναι ο τελικός αποδέκτης μιας διασυνοριακής πίστωσης, το αντιστοιχούν ποσό της οποίας τίθεται στη διάθεσή του σε ένα λογαριασμό, στον οποίο έχει δικαίωμα πρόσβασης.

10. Πελάτης είναι ο εντολέας ή ο δικαιούχος ανάλογα με την περίπτωση.

11. Επιτόκιο αναφοράς είναι το εκάστοτε ισχύον νόμιμο επιτόκιο υπερημερίας.

12. Ημερομηνία αποδοχής είναι η ημερομηνία κατά την οποία πληρούνται όλες οι προϋποθέσεις οι απαιτούμενες από ένα ίδρυμα για την εκτέλεση εντολής διασυνοριακής μεταφοράς πίστωσης, και οι οποίες έχουν σχέση με την ύπαρξη επαρκούς αντικρύσματος και με τις πληροφορίες που απαιτούνται για την εκτέλεση της εντολής αυτής.

Πληροφόρηση των πελατών πριν από την εντολή εκτέλεσης διασυνοριακής μεταφοράς πίστωσης.

Τα ιδρύματα θέτουν εκ των προτέρων στην διάθεση των πελατών τους και των υποψηφίων πελατών τους, εγγράφως, συμπεριλαμβανομένων κατά περίπτωση των ηλεκτρονικών μέσων, και υπό μορφή ευχερώς κατανοητή, τις πληροφορίες σχετικά με τους όρους των διασυνοριακών μεταφορών πιστώσεων. Οι πληροφορίες αυτές πρέπει οπωσδήποτε να περιέχουν:

- α) Αναφορά της προθεσμίας που απαιτείται, ώστε σε εκτέλεση εντολής διασυνοριακής μεταφοράς πίστωσης που δίδεται προς το ίδρυμα, να πιστωθεί το ποσό στο λογαριασμό του ιδρύματος του δικαιούχου. Πρέπει να αναφέρεται σαφώς πότε αρχίζει η προθεσμία.
- β) Αναφορά της προθεσμίας που απαιτείται, ώστε, σε περίπτωση άφιξης διασυνοριακής μεταφοράς πίστωσης, να πιστωθεί το ποσό στο λογαριασμό του δικαιούχου μετά την πίστωσή του στο λογαριασμό του ιδρύματος.
- γ) τον τρόπο υπολογισμού και τα συγκεκριμένα ποσοστά των κάθε είδους προμηθειών και εξόδων που πρέπει να καταβάλλει ο πελάτης στο ίδρυμα.
- δ) Την τυχόν υπάρχουσα ημερομηνία αξίας την οποία εφαρμόζει το ίδρυμα.
- ε) Αναφορά των διαδικασιών έγερσης αξίωσης και προσφυγής, οι οποίες είναι στη διάθεση των πελατών καθώς και του τρόπου χρησιμοποίησής τους από τους πελάτες.
- στ) Αναφορά των χρησιμοποιούμενων συναλλαγματικών ισοτιμιών αναφοράς.

Άρθρο 4

Πληροφόρηση των πελατών μετά την εκτέλεση διασυνοριακής μεταφοράς πίστωσης.

Τα ιδρύματα παρέχουν στους πελάτες τους μετά την εκτέλεση ή την άφιξη διασυνοριακής μεταφοράς πίστωσης, εκτός εάν υπάρχει ρητή παραίτηση του πελάτη, σαφείς πληροφορίες εγγράφως, συμπεριλαμβανομένων, κατά περίπτωση των ηλεκτρονικών μέσων, και υπό μορφή ευχερώς κατανοητή. Οι πληροφορίες αυτές πρέπει να περιέχουν οπωσδήποτε:

- α) Στοιχεία που θα επιτρέπουν στον πελάτη να εξακριβώσει τη διασυνοριακή μεταφορά πίστωσης.
 - β) Το αρχικό ποσό της διασυνοριακής μεταφοράς πίστωσης.
 - γ) Το ποσό των κάθε είδους εξόδων και προμηθειών που βαρύνουν τον πελάτη.
 - δ) Την τυχόν υπάρχουσα ημερομηνία αξίας την οποία εφαρμόζει το ίδρυμα. Εάν ο εντολέας διευκρίνησε ότι τα έξοδα της διασυνοριακής μεταφοράς πίστωσης θα πρέπει να φέρει, εν όλω ή εν μέρει ο δικαιούχος, ο τελευταίος θα πρέπει να ενημερωθεί σχετικά από το δικό του ίδρυμα.
- Σε περίπτωση μετατροπής της αξίας ενός ποσού σε άλλο νόμισμα, το ίδρυμα που την πραγματοποίησε ενημερώνει τον πελάτη του για τη χρησιμοποιηθείσα συναλλαγματική ισοτιμία.

ΕΛΑΧΙΣΤΕΣ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΙΔΡΥΜΑΤΩΝ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ
ΤΙΣ ΔΙΑΣΥΝΟΡΙΑΚΕΣ ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ ΠΙΣΤΩΣΕΩΝ.

Άρθρο 5

Ανάληψη ειδικών υποχρεώσεων από το ίδρυμα.

Το ίδρυμα υποχρεούται, εφόσον το ζητήσει ο πελάτης, σε σχέση με διασυνοριακή μεταφορά πίστωσης επακριβώς περιγραφόμενη, να δεσμευθεί ως προς την προθεσμία εκτέλεσης αυτής της μεταφοράς πίστωσης και ως προς τις προμήθειες και τα έξοδα που απορρέουν από αυτήν, εξαιρέσει των όσων έχουν σχέση με την εφαρμοστέα συναλλαγματική ισοτιμία, εκτός αν το προαναφερθέν ίδρυμα δεν επιθυμεί συναλλαγή με τον πελάτη.

Άρθρο 6

Υποχρεώσεις σχετικά με τις προθεσμίες

1. Το ίδρυμα του εντολέα υποχρεούται να εκτελέσει τη διασυνοριακή μεταφορά πίστωσης εντός της προθεσμίας που έχει συμφωνήσει με τον εντολέα.

Σε περίπτωση μη τήρησης της συμφωνηθείσας προθεσμίας ή, σε περίπτωση που δεν συμφωνήθηκε τέτοια προθεσμία, εάν, ως το τέλος της πέμπτης εργάσιμης για τις τράπεζες ημέρας μετά την ημερομηνία αποδοχής της εντολής διασυνοριακής μεταφοράς πίστωσης, το ποσό δεν έχει πιστωθεί στο λογαριασμό του ιδρύματος του δικαιούχου, ο εντολέας αποζημιώνεται από το ίδρυμά του.

Η αποζημίωση συνίσταται στην καταβολή τόκου που υπολογίζεται επί του ποσού της διασυνοριακής μεταφοράς πίστωσης με εφαρμογή του επιτοκίου αναφοράς για την περίοδο μεταξύ :

- της λήξης της συμφωνηθείσας προθεσμίας ή, σε περίπτωση που δεν συμφωνήθηκε τέτοια προθεσμία, του τέλους της πέμπτης εργάσιμης για τις τράπεζες ημέρας μετά την ημερομηνία αποδοχής της εντολής διασυνοριακής μεταφοράς πίστωσης αφ' ενός, και
- της ημερομηνίας κατά την οποία το ποσό πιστώνεται στο λογαριασμό του ιδρύματος του δικαιούχου, αφ' ετέρου.

Ομοίως, αν η μή εκτέλεση της διασυνοριακής μεταφοράς πίστωσης εντός της συμφωνηθείσας προθεσμίας, ή, σε περίπτωση που δεν συμφωνήθηκε τέτοια προθεσμία, πριν από το τέλος της πέμπτης εργάσιμης ημέρας μετά την ημερομηνία αποδοχής της εντολής διασυνοριακής μεταφοράς πίστωσης οφείλεται σε ενδιάμεσο ίδρυμα, τότε το ενδιάμεσο ίδρυμα έχει υποχρέωση αποζημίωσης του ιδρύματος του εντολέα.

2. Το ίδρυμα του δικαιούχου υποχρεούται να θέσει το ποσό της διασυνοριακής μεταφοράς πίστωσης στη διάθεση του δικαιούχου εντός της προθεσμίας που έχει συμφωνήσει μ' αυτόν.

Σε περίπτωση μη τήρησης της συμφωνηθείσας προθεσμίας ή, σε περίπτωση που δεν συμφωνήθηκε τέτοια προθεσμία, όταν στο τέλος της πρώτης εργάσιμης για τις τράπεζες ημέρας μετά την ημερομηνία κατά την οποία το ποσό πιστώθηκε στο λογαριασμό του ιδρύματος του δικαιούχου, το ποσό δεν έχει πιστωθεί στο λογαριασμό του δικαιούχου, το ίδρυμα του δικαιούχου τον αποζημιώνει.

Η αποζημίωση συνίσταται στην καταβολή τόκου που υπολογίζεται επί του ποσού της διασυνοριακής μεταφοράς πίστωσης, βάσει του επιτοκίου αναφοράς, για την περίοδο μεταξύ:

- της λήξης της συμφωνηθείσας προθεσμίας, ή σε περίπτωση που δεν συμφωνήθηκε τέτοια προθεσμία, του τέλους της πρώτης εργάσιμης για τις τράπεζες ημέρας μετά την ημερομηνία κατά την οποία το ποσό πιστώθηκε στο λογαριασμό του ιδρύματος του δικαιούχου αφ' ενός και
- της ημερομηνίας κατά την οποία το ποσό πιστώνεται στο λογαριασμό του δικαιούχου αφ' ετέρου.

3. Δεν οφείλεται αποζημίωση, κατ' εφαρμογή των διατάξεων των παραγράφων 1 και 2 εάν το ίδρυμα του εντολέα, ή, αντίστοιχα το ίδρυμα του δικαιούχου, αποδείξει ότι η καθυστέρηση οφείλεται στον εντολέα ή, αντίστοιχα, στο δικαιούχο.

4. Οι παράγραφοι 1, 2 και 3 ουδόλως θίγουν τα λοιπά δικαιώματα των πελατών και των ιδρυμάτων που έλαβαν μέρος στην εκτέλεση της εντολής διασυνοριακής μεταφοράς πίστωσης.

Άρθρο 7

Υποχρέωση εκτέλεση διασυνοριακής μεταφοράς πίστωσης σύμφωνα με τις οδηγίες του πελάτη.

1. Το ίδρυμα του εντολέα, κάθε ενδιαμέσο ίδρυμα και το ίδρυμα του δικαιούχου, μετά την ημερομηνία αποδοχής της εντολής διασυνοριακής μεταφοράς πίστωσης, υποχρεούνται να την εκτελέσουν για ολόκληρο το ποσό της, εκτός αν ο εντολέας ορίσει ότι τα έξοδα της διασυνοριακής μεταφοράς πίστωσης, βαρύνουν, εν όλω ή εν μέρει, τον δικαιούχο, το πρώτο εδάφιο δεν θίγει την δυνατότητα του πιστωτικού ιδρύματος του δικαιούχου να του καταλογίσει τα έξοδα διαχείρισης του λογαριασμού του, σύμφωνα με τους κανόνες και τις πρακτικές που τυγχάνουν εφαρμογής. Δεν επιτρέπεται όμως το ίδρυμα να χρησιμοποιεί τον εν λόγω καταλογισμό εξόδων για να παρακάμπτει τις υποχρεώσεις που του επιβάλλει το εν λόγω εδάφιο.

2. Υπό την επιφύλαξη κάθε άλλης δυνατής αξίωσης, όταν το ίδρυμα του εντολέα ή ένα ενδιαμέσο ίδρυμα προβαίνει σε μείωση του ποσού της διασυνοριακής μεταφοράς πίστωσης κατά παράβαση της παραγράφου 1, το ίδρυμα του εντολέα υποχρεούται, εφόσον το ζητήσει ο εντολέας, να καταβάλει στο ακέραιο και με δαπάνες του ιδρύματος το παρακρατηθέν ποσό στον δικαιούχο, εκτός αν ο εντολέας ζητήσει να πιστωθεί αυτός με το εν λόγω ποσό. Εάν ενδιαμέσο ίδρυμα προβαίνει σε μείωση του ποσού κατά παράβαση της παραγράφου 1, υποχρεούται να καταβάλει το παρακρατηθέν ποσό, στο ακέραιο και με δικές του δαπάνες, στο ίδρυμα του εντολέα ή, εάν το ίδρυμα του εντολέα το ζητήσει, στο δικαιούχο της διασυνοριακής μεταφοράς πίστωσης.

3. Όταν η αθέτηση της υποχρέωσης εκτέλεσης της εντολής διασυνοριακής μεταφοράς πίστωσης, σύμφωνα με τις οδηγίες του εντολέα, οφείλεται στο ίδρυμα του δικαιούχου και υπό την επιφύλαξη κάθε άλλης δυνατής αξίωσης το ίδρυμα του δικαιούχου οφείλει να του επιστρέψει, με δικές του δαπάνες, κάθε ποσό αδικαιολογήτως παρακρατηθέν.

Άρθρο 8

Υποχρέωση των ιδρυμάτων προς αποκατάσταση σε περίπτωση μη ολοκλήρωσης της μεταφοράς πίστωσης.

1. Εάν κατόπιν εντολής διασυνοριακής μεταφοράς πίστωσης, που έχει γίνει αποδεκτή από το ίδρυμα του εντολέα, το αντιστοιχούν ποσό δεν πιστωθεί στο λογαριασμό του ιδρύματος του δικαιούχου, και υπό την επιφύλαξη κάθε άλλης δυνατής αξίωσης, το ίδρυμα του εντολέα υποχρεούται να πιστώσει τον εντολέα με το ποσό της διασυνοριακής μεταφοράς πίστωσης με ανώτατο όριο τα δώδεκα χιλιάδες πεντακόσια (12.500) ευρώ, προσαυξημένο:

- με τον τόκο του ποσού της διασυνοριακής μεταφοράς πίστωσης, υπολογιζόμενο με το επιτόκιο αναφοράς, για τη περίοδο μεταξύ της ημερομηνίας της εντολής της διασυνοριακής μεταφοράς πίστωσης και της ημερομηνίας της πίστωσης, και